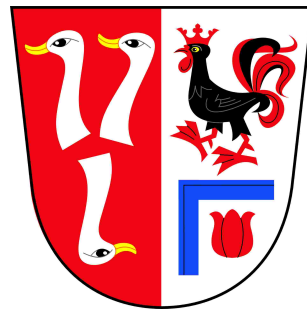

Lužanský občasník

Ročník 17

číslo 33

červenec 2021 – listopad 2021

Pro občany Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory

ZDARMA

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

na úvod mého příspěvku bych vás chtěla informovat, že započala, a věřím, že oboustranně přínosná a přátelská, spolupráce s obcí Lužany u Jičína. Začalo to nevinným dotazem velitele hasičů od Jičína a letos v červnu bylo uskutečněno první oficiální setkání zástupců obou sborů. Samozřejmě se setkali i zástupci obce a bude následovat i setkání představitelů obou tělovýchovných jednot Sokola. Více se o akci dočtete na dalších stránkách občasníku. Přeji si, aby tato započatá přátelství a vzájemná setkávání trvala co nejdéle, zúčastnění sbírali zkušenosti z obce na druhé straně republiky a aby společně prožili mnoho hezkých chvil.

Jak už bylo řečeno, lužanští od Jičína přijeli do naší obce u příležitosti kolaudace hasičské zbrojnice. Ta se uskutečnila 19. 6. 2021 a myslím, že byla důstojným završením všech prací, které hasiči svými silami provedli. Některé odborné práce byly samozřejmě provedeny firmami. Náklady na tyto práce byly částečně hrazeny z dotace z Plzeňského kraje v rámci programu PSOV 2020 ve výši 250 000,- Kč.

I další spolek rekonstruoval svůj objekt. Kabiny TJ Sokola Lužany doznaly v koronavirové přestávce neskutečnou proměnu. Měla jsem tu čest vidět hotové kabiny, sociální zařízení a další prostory mezi prvními, a jsem přesvědčena, že se rekonstrukce velice zdařila. I tady bylo odpracováno nespočet brigádnických hodin, proto patří všem brigádníkům, jak v hasičském sboru, tak v tělovýchovné jednotě, veliký dík.

Již jsem zmínila úspěšnou dotaci od Plzeňského kraje v loňském roce, musím uvést, že i v letošním roce byla Obec Lužany úspěšná, a na projekt „Změna vytápění kulturního domu v Lužanech“ jsme získali dotaci ve výši 350 000,- Kč. Celkové náklady na změnu kotle, výměnu některých radiátorů, či dodání dalších, se dle rozpočtu vyšplhají na částku 790 000,- Kč. Podrobnosti k projektu uvedeme v příštím občasníku.

V letošním roce nás čeká ještě odizolování přečerpávací stanice splaškové kanalizace u bytových domů. Časté vydatné srážky nás přesvědčily, že izolace je minimální a chybí to hlavní – odvod dešťových vod do kanalizace. Náklady na tyto práce jsou jen zlomkem nákladů jiné investice, a to stavebně – technologické úpravy v objektu podtlakové a čerpací stanice Lužany a čerpací stanice Skočice. Systém odvádění splašků tlakovým vzduchem pomocí vývěv bude nahrazen systémem čerpadel. Celá akce je rozpočtována na částku přes 1 mil. Kč, v současné době probíhá nabídkové řízení na zhotovitele. Práce budou provedeny ještě v letošním roce.

Zajímáme se také o veřejné prostranství a výsadbu. Na východní straně hřiště jsme nechali vysázet nové stromy za topoly, které svým stavem ohrožovaly návštěvníky hřiště a kolemjdoucí. V Zeleném byly některé uschlé stromy nahrazeny novými, díky firmě Selgen byla provedena včasná zálivka a věříme, že nové stromy nám budou dělat naše prostředí krásnější.

Pustili jsme se také do revitalizace zeleně v parku v Lužanech. Zatím jsme si nechali udělat odborný posudek a v nejbližší době by mělo dojít k prořezání stromů, ke zdravotním řezům stromů a keřů a k náhradní výsadbě.

Díky našemu příspěvku a dotaci z Plzeňského kraje, kterou obdržel Mikroregion Přeštice, můžete již dnes vidět nové sezení a nový informační panel v Lužanech u zámku a v Zeleném u křížku nad obcí. V současné době zde chybí ještě doinstalovat malovanou mapu naší oblasti.

U silnice I/27 vlevo za obcí směrem na Přeštice jsme nechali restaurovat křížek na vlastní náklady v hodnotě 78 000,- Kč. Křížek byl restaurován p. Směšným, se kterým jsme již spolupracovali při obnově křížku v Zeleném a sochy Sv. Josefa. Pokud tudy projíždíte, jistě jste si všimli nejen pěkného, čistého a celistvého křížku, ale i toho, že výdusek kříže byl doplněn korpusem Krista.

I když současná doba nepřeje bytové výstavbě z důvodu drahého stavebního materiálu, přesto můžeme konstatovat, že všechny stavební pozemky v nové bytové zóně v severní části obce jsou prodány, nebo jsou připraveny kupní smlouvy k podpisu. Bohužel nemůžeme uspokojit další a další zájemce o pozemky, kteří nám volají nebo píší a hledají pozemek pro výstavbu.

Na závěr bych chtěla poděkovat hasičům, ženám i dětem v obci Dlouhá Louka, kteří nezištně pracují na tom, aby byla Dlouhá Louka místem, kde se jim dobře žije a kam každý rád zavítá.

Budoucí dny prožívejte ve vši pohodě, radosti a zdraví.

Věra Petřelková

Co najdete v tomto čísle Lužanského občasníku:

Fotografie – vítání občánků	6
Tomáš Voves	8
Činnost školy	12-15
Setkání Lužaňáků	20-21

Příští číslo vyjde v prosinci.

Uzávěrka příspěvků 15. prosince 2021.

SBÍRKA PRO MORAVU

Na základě žádosti několika spoluobčanů vyhlášíme sbírku finančních prostředků, kterou naše obec spolu se schváleným příspěvkem od obce, zašle na transparentní účet konkrétní obci postižené tornádem z 24. 6. 2021. Tyto finanční prostředky mohou poslat pouze obce, které zaštiťuje Sdružení místních samospráv.

Zapečetěná kasička je umístěna v kanceláři obecního úřadu, pokud chcete přispět, přijďte v úřední hodiny, tzn.:

pondělí a středa 8,00 – 12,00 h, 13,00 – 17,00 h
nebo v pátek 8,00 – 12,00 h.

Děkujeme za to, že nejste k neštěstí druhých lidí lhotejší.

Věra Petrželková

ZMĚNA ZPŮSOBU OZNAMOVÁNÍ O Odstávce ELEKTRICKÉ ENERGIE OD ČEZ DISTRIBUCE

Stále více zákazníků volalo po moderních způsobech oznamování a využívání digitálních technologií. U stávajícího systému výlepů letáků se ČEZ Distribuce potýkala s plošnými zákazy výlepů, stížnostmi na nečitelnost či nevhodné umístění apod. Nově se zákazník o odstávce dozví:

- individuálně e-mailem nebo SMS
- na internetových stránkách
- na úřední desce, případně dalšími způsoby v místě obvyklými (veřejný rozhlas, sociální sítě, SMS info kanál, apod.).

Zákazník se může zaregistrovat, aby dostával upozornění e-mailem nebo SMS. K registraci bude potřebovat zákazník datum narození nebo IČO a EAN kód, který najde na vyúčtování za elektřinu. Pak už jen navštíví www.cezdistribuce.cz/sluzba, kde se zaregistruje, popř. zkontroluje kontaktní údaje pro zaslání upozornění.

O plánovaných odstávkách elektřiny budou zákazníci informováni zdarma, minimálně 15 dnů předem právě e-mailem nebo SMS zprávou.

Výhodou registrace pro zákazníka je fakt, že se o plánované odstávce dozví včas, i když se na dané adrese pravidelně nezdržuje, bude neprodleně informován i o případném zrušení odstávky, nebo získá informace o předpokládané době obnovení dodávek při poruše.

ZBYTKY JÍDEL ANI VHLČENÉ UBROUSKY DO KANALIZACE NEPATŘÍ

Zbytky potravin, vlhčené ubrousky, kosmetické tyčinky a další hygienické potřeby způsobují problémy v podtlakové části systému kanalizační sítě obce Lužany. Tyto předměty často poškozují a ucpávají podtlakové ventily v jednotlivých kanalizačních šachtách u bytových domů a mohou způsobit také velké nepříjemnosti i v domovních přípojkách.

Jednorázové kuchyňské utěrky, vlhčené dětské a úklidové ubrousky totiž nejsou, na rozdíl od toaletního papíru, rozpustné ve vodě, a proto mohou kanalizační potrubí velmi snadno ucpat. V domácnostech pak při jejich splachování hrozí zanesení odpadu nebo domovní kanalizační přípojky. Pokud se tyto předměty dostanou až

na čistírnu odpadních vod, zachytí se na česlích a jejich likvidace je velmi náročná.

Hygienické prostředky z domácností, mezi něž patří kromě vlhčených ubrousků, vatových tyčinek, také například dětské pleny, patří do popelnic na komunální odpad.

Podobné problémy ve veřejné kanalizaci způsobují také použité tuky a oleje nebo zbytky potravin. Ty jsou navíc vítanou lahůdkou pro potkany, kteří se i díky takovému chování občanů rychle množí.

Na předměty a látky, které by neměly končit v toaletních mísách a dřezech, upozorňuje společnost ČEVAK a.s. pomocí vzdělávacího projektu DOODPADU. Na webových stránkách najdou zájemci konkrétní případy i rady, jak s takovým odpadem správně naložit.

DODRŽUJTE TATO PRAVIDLA, OBEC ZBYTEČNĚ VYNALOŽENÉ FINANČNÍ PROSTŘEDKY NA TYTO OPRAVY MŮŽE VLOŽIT DO JINÝCH OBLASTÍ ŽIVOTA OBCE. DĚKUJEME.

Současně upozorňujeme spoluobčany, že i v letošním roce budou opět firmou ČEVAK prováděny kontroly napojení dešťových vod z nemovitostí do splaškové kanalizace pomocí vykuřování. Tuto akci prováděla firma ČEVAK v Lužanech již před 7 lety a zjistila několik zakázaných napojení dešťové vody do podtlakové splaškové kanalizace.

MOBILNÍ APLIKACE „NA KOLE I PĚŠKY“

Obec Lužany se připojila do projektu mobilní aplikace NA KOLE I PĚŠKY. Prezентuje se tak mezi uživateli chytrých mobilních telefonů. Nahrazuje v podstatě tištěné mapy.

Tato jednoduchá aplikace Vám pomůže zjistit, jaké cyklostezky a stezky se nacházejí ve zvolené oblasti. Ať už si dovolenou plánujete nebo se nacházíte přímo na místě, nabídne Vám v dané lokalitě několik tras. Na nich pak mapuje různé body zájmu - místa která stojí za to navštívit, různé atrakce, památky - ale také kde se můžete najíst, přenocovat nebo "okoštovat" dobré vínečko. To vše včetně kontaktů a popisu daných míst.

S touto aplikací již nezabloudíte - ukáže Vám, kde se nacházíte a provede Vás stezkou nebo navede na Vámi vybraný bod zájmu.

MOBILNÍ APLIKACE „V OBRAZE“

Jsme v situaci, kdy každý z nás chce být informovaný o nejaktuálnějších zprávách z naší obce. V této chvíli vám podáváme pomocnou ruku i ve formě mobilní aplikace V OBRAZE. Už nějaký čas máme možnost používat mobilní aplikaci V OBRAZE, která Vám umožňuje dostávat novinky a zprávy z obce přímo do svého mobilního telefonu.

Aplikace Vás upozorní na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o připravovaných akcích, můžete si prohlédnout fotografie, nebo dokumenty zveřejněné na úřední desce. Stačí si stáhnout aplikaci podle postupu, který najdete na našich obecních stránkách. Mobilní aplikace V OBRAZE je pro všechny občany zcela zdarma.

O mobilní aplikaci V OBRAZE, i o tom, jak si aplikaci stáhnout do svého mobilu, se dozvíte více také na www.aplikacevobraz.cz.

Věříme, že i tímto způsobem zlepšíme a zvýšíme Vaši informovanost v tomto složitém období.

STAVEBNÍ ODPAD

Oznamujeme občanům, že Obec Lužany zatím není povinna a nebude přijímat stavební odpad. Pokud takový odpad budete mít, je možné jej uložit v Přesticích v prostoru bývalé cihelny ve firmě RECYKLACE PŘEŠTICE s.r.o. (www.recyklaceprestice.cz, tel. 777 767 183, mail: info@recyklaceprestice.cz). Zde přijímají a recyklují stavební a demoliční odpady. Můžete zde sehnat také přírodní kamenivo, písky, kačírky a recykláty. Disponují vlastní mobilní drticí linkou, se kterou jsou schopni recyklovat odpad přímo u zákazníka. Stavební odpad přijímají od firem i od soukromých osob. Díky recyklaci dokáží snížit náklady na ukládání odpadu oproti skládkám až o 50 – 75 %.

MNOŽSTVÍ ODPADU ZA ROK 2020

KÓD ODPADU	DRUH ODPADU	MNOŽSTVÍ
130208	Jiné motor., přev. a mazací oleje	0,012 t
150110	Obaly obsah. zbytky nebezp. látek	0,408 t
160103	Pneumatiky	0,98 t
160508	Vyřazené organické chemikálie	0,004 t
160601	Olověné akumulátory	0,003 t
170401	Měď, bronz, mosaz	0,02 t
170402	Hliník	0,1963 t
170405	Železo a ocel	26,32 t
170411	Kabely neuv. pod č. 170410	0,002 t
200101	Papír a lepenka	12,567315 t
200102	Sklo	10,890567 t
200110	Oděvy	0,63 t
200125	Jedlý olej a tuk	0,128 t
200127	Barvy, lepidla a pryskyřice	0,108 t
200132	Jiná nepoužitelná léčiva	0,002 t
200139	Plasty	14,012442 t
200140	Kovy	0,004 t
200201	Biologicky rozložitelný odpad	74,7 t
200301	Směsný komunální odpad	120,325995 t
200307	Objemný odpad	45,76 t

NÁKLADY OBCE V ODPADOVÉM HOSPODÁŘSTVÍ

Komunální odpad	464 551,- Kč
Separovaný odpad	210 094,- Kč
Bioodpad	27 010,- Kč
Ostatní odpady (nebezpečné, velkoobjemové)	112 723,- Kč

SBĚRNÉ MÍSTO LUŽANY

Sběrné místo na nákladové rampě na nádraží v Lužanech je nově zrekonstruováno. Byla vybudována nová opěrná zeď, vylepšilo se umístění kontejnerů a celá rampa byla oplocena. Využívejte každou 1. sobotu v měsíci v době od 8,00 do 10,00 hodin, kdy je na tomto místě vybírán velkoobjemový odpad, elektroodpad, kovový odpad a další druhy odpadů. **NENECHÁVEJTE ODPADY PŘED VRATY. DĚKUJEME.**

TERMÍN DALŠÍHO MOBILNÍHO SBĚRU NEBEZPEČNÝCH ODPADŮ – 16. 10. 2021

SLUŽBY OBČANŮM

V životě někdy nastanou situace, kdy je nutné požádat o pomoc nebo alespoň o radu. A rozhodně si nemyslíme, že by to byla ostuda nebo slabost – právě naopak.

Pokud by někdo z našich spoluobčanů potřeboval poradit s péčí o člena svojí domácnosti, zde najde pár informací, kam se může obrátit.

Existuje hodně druhů sociálních služeb a zároveň i poskytovatelů těchto služeb. A není jednoduché se v nich zorientovat a určit, která služba by právě pro Vás byla vhodná.

Sociální práci a poradenství pro obyvatele města Přestice a všech obcí na Přesticku vykonávají sociální pracovnice Odboru sociálních věcí a zdravotnictví na adrese:

[Městský úřad Přestice, Husova 465, 334 01 Přestice – tel.: 379 304 530](#)

Na webových stránkách města Přestice je záložka - [Sociální služby Přesticka](#):

Neváhejte navštívit webový portál „Sociální služby Přesticka“, který je dostupný na adrese <https://kaposos.wordpress.com/>. Vedle informací k plánování tam naleznete také katalogy služeb ke stažení, videa vysvětlující jednotlivé sociální služby a mnoho dalšího!

Nejčastěji využívanou sociální službou v naší obci je [Pečovatelská služba Přestice, Máchova 556, 334 01 Přestice – tel.: 377 982 210, mobil: 777 357 244](#)

Kulturní a komunitní centrum Přestice provozuje novou službu:

[Mobilní služba neboli služba na zavolání](#). S dotazy a pro konkrétní pomoc se můžete obrátit na paní [Martinu Karličkovou, tel.: 725 424 370](#).

[Projekt - Pečuj doma](#) – který zajišťuje Diakonie Českobratrské církve evangelické se také zabývá poradenstvím. Můžete volat na bezplatnou linku: [800 915 915](#) nebo přijít osobně do poradny. Poradna je v [Přestících, Masarykovo náměstí 311 \(prostory KKC Přestice\)](#) a to každé úterý 9-12 hod – [tel.: 704 607 825](#)

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Ve dnech 1. – 24. ledna 2021 proběhla v České republice tradiční Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou Česká republika. V 5. stupni Protiepidemického systému (PES) za vámi tříkráloví koledníci však bohužel osobně přijít nemohli. S koledníky jsme se ale mohli vždy setkat online, a to na oficiálním webu sbírky, kde byla připravena i online kasička. I tak jsme věřili, že se z této události nevytratí radost z konání dobrých skutků ve prospěch potřebných.

Letošní Tříkrálová sbírka už je spočtena do poslední koruny. V pořadí 21. ročník vynesl **81 476 288 Kč**. Tak dobrý výsledek letos nikdo nečekal. Tradiční koleda se totiž tento rok musela kvůli epidemiologické situaci obejít bez toho hlavního: bez koledníků v ulicích.

Pokladničky nešly letos k dárcům, ale naopak dárce k pokladničkám. Umístěny byly na úřadech, v obchodech, v kostelech nebo na pracovištích Charity. Dokonce i na čerpacích stanicích – třeba na benzínkách na Břeclavsku či u Obřan. Možnost přispět bezhotovostně se osvědčila a online pokladnička na webu Tříkrálové sbírky (která byla k dispozici až do konce dubna) měla mimořádný úspěch.

ČLOVĚK V TÍSNI V PLZEŇSKÉM KRAJI

Služba pomoci obětem trestných činů, kterou poskytuje Člověk v tísni v Plzeňském kraji, může mít různou podobu. Obrátit se na nás může kdokoli, kdo se cítí být obětí, a to z celého Plzeňského kraje. Základem naší služby je poskytování právních informací. Jsme připraveni pomoci s podáním trestního oznámení, návrhu na náhradu škody, sepsáním odvolání, doprovodit Vás k soudu či na policii. Třeba jako jsme pomohli v následujících případech.

Ženě, oběti domácího násilí ze strany partnera, jsme pomohli podat trestní oznámení. Doprovodili jsme ji jako „důvěrník“ k podání vysvětlení a **požádali jsme o ustanovení zmocněnce z řad advokátů**. Tudíž v průběhu celého řízení je řádně zastoupena. Následně jsme ji zprostředkovali **psychologickou pomoc**.

Oběti násilného napadení jsme poskytli asistenci v průběhu řízení i **doprovod k jednání**. Pomohli jsme ji uplatnit **nárok na náhradu škody** a také jsme ji asistovali v podání **žádosti o peněžitou pomoc oběti**, kterou může za určitých okolností poskytnout stát. Vzhledem k nutnosti účasti u soudního jednání bylo požádáno o **oddělený výslech oběti** tak, aby nedošlo k setkání s útočníkem. I v odvolacím řízení jsme oběti nadále asistovali v psychicky náročném procesu.

Obrátila se na nás žena, kterou podvedl partner. Pod záminkou, že je nemocný a potřebuje podstoupit placenou operaci, z ní vylákal peníze. Poté se na dva týdny odmlčel a po údajném návratu z nemocnice se od ní bez vysvětlení odstěhoval. Žena nabyla pochybností a skutečnosti si telefonicky ověřila v nemocnici, kde zjistila, že ani údajného doktora ani jejího partnera neznají a placené zákroky neposkytují. Pomohli jsme jí napsat a **podat trestní oznámení** a čin byl nakonec kvalifikován jako podvod a proti pachateli zahájeno trestní stíhání. Paní jsme pomohli uplatnit její nárok na náhradu škody a jsme jí dále nápomocni v probíhajícím trestním řízení.

Oslovil nás muž, kterému cizí osoba nabídl pomoc s vyřešením jeho dluhů tak, aby nepřišel o svou nemovitost. Díky tomu, že přišel dostatečně včas, pomohli jsme mu **od smluv**, které pro něj byly natolik nevýhodné, že by v důsledku znamenaly ztrátu nemovitosti, **odstoupit**. Právě tyto společnosti, jež nabízejí vlastníkům nemovitostí v exekuci pomoc s vyplacením exekucí či půjčky, se v poslední době stále množí a lidé musí být obezřetní.

V případech, že jste se Vy nebo někdo z Vašich blízkých stali také obětí trestného činu, neváhejte se obrátit na naši kolegyni Radku Liškovou – 602 250 210. Služba je poskytována ZDARMA.

PŘÍSTĚHOVANÍ

Šašek Filip do Dlouhé Louky čp. 46
 Šolarová Michaela do Dlouhé Louky čp. 46
 Kolečkář Ivo do Zelené Hory čp. 10
 Čechura Milan do Dlouhé Louky čp. 55
 Čechurová Lucie do Dlouhé Louky čp. 55
 Čechurová Eliška do Dlouhé Louky čp. 55
 Bořiková Emma do Lužan čp. 67
 Lammas Petra do Lužan čp. 94
 Lammas Matěj do Lužan čp. 94
 Fraus Tomáš do Lužan čp. 175
 Frausová Iveta do Lužan čp. 175
 Seifert Tomáš do Lužan čp. 90
 Havránek Jan do Lužan čp. 69
 Vlach Matyáš do Lužan čp. 3
 Vlachová Pavlína do Lužan čp. 3
 Vlachová Martina do Lužan čp. 3
 Bažant Radim do Dlouhé Louky čp. 57
 Bažant Tisotová Klára do Dlouhé Louky čp. 57
 Dražka Jiří do Lužan čp. 99
 Němcová Stanislava do Lužan čp. 111

ODSTĚHOVANÍ

Matějka Jiří ze Zeleného čp. 1
 Vaněk Tomáš z Lužan čp. 160
 Bešková Mia z Dlouhé Louky č.e. 8
 Sádliková Markéta z Dlouhé Louky č.e. 8
 Zítková Monika z Dlouhé Louky čp. 32
 Mikulecká Libuše z Lužan čp. 66
 Havránek Eliška z Lužan čp. 102

NAROZENÍ

Kolečkářová Eliška ze Zelené Hory čp. 10
 Sýkorová Barbora ze Zeleného čp. 40
 Senko Matěj z Lužan čp. 85
 Rathová Nikol z Lužan čp. 158
 Sládek Eduard z Lužan čp. 146
 Kabát Kristián ze Zeleného čp. 38
 Bešková Mia z Dlouhé Louky č.e. 8
 Fraus Tomáš z Lužan čp. 175
 Ernstová Sára z Lužan čp. 86
 Šlesingerová Leontýna z Dlouhé Louky č.e. 45
 Motlíková Anna z Lužan čp. 171
 Křížková Dominika z Dlouhé Louky čp. 29

ÚMRTÍ

Altmann Jaroslav z Lužan čp. 173	12. 3. 2020
Beneš Karel ze Zeleného čp. 33	13. 4. 2020
Dražková Miloslava z Lužan čp. 99	23. 5. 2020
Benešová Marie ze Zeleného čp. 33	25. 5. 2020
Simetová Anna ze Zelené Hory čp. 1	3. 6. 2020
Síka Miloslav z Lužan čp. 116	7. 6. 2020
Racek Jan ze Zelené Hory čp. 2	12. 6. 2020
Havránek Josef z Lužan čp. 50	7. 7. 2020
Bartoník Josef z Lužan čp. 48	13. 7. 2020
Černý Josef z Lužan čp. 142	27. 7. 2020
Šašek Luboš z Dlouhé Louky čp. 47	6. 9. 2020
Motlíková Alena z Lužan čp. 154	6. 9. 2020
Nováková Marie z Lužan čp. 72	5. 11. 2020
Kreuzman František ze Zeleného čp. 8	11. 11. 2020
Beneš Karel ze Zeleného čp. 33	28. 11. 2020

**VĚNUJME TICHOU VZPOMÍNKU
NA ZEMŘELÉ SPOLUOBYČANY.**

Obecní úřad blahopřeje všem níže uvedeným jubilantům, kteří v druhé polovině roku oslaví výročí narození, a přeje jim do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody. V důsledku pravidel ochrany osobních údajů jsou uvedeni jen jubilanti, kteří s uveřejněním vyslovili souhlas.

ČERVENEC:

Magdalena Benediktová (79)
 František Berka (76) – Zelené
 Zdeňka Altmannová (85)
 Nad'a Horáková (75)
 Miloslava Červená (81)
 Eliška Bořilová (93)
 Marie Burianová (72)
 Mgr. Jaroslav Matějka (91) – Zelené

ŘÍJEN:

Marie Matějková (70)
 Václav Kožíšek (72)
 Marie Racková (78) – Zelená Hora
 Marie Volfová (75)

SRPEN:

Jaroslava Skálová (76)
 Marie Langmajerová (70)
 Jaromír Švyhla (72)
 Václav Andrle (81)
 Josef Němeček (73)
 Václav Hodan (74)
 Miloslav Krýsl (79) – Dlouhá Louka
 Marie Tykalová (70)
 Anna Andrllová (72)

LISTOPAD:

Barbora Živná (84) – Dlouhá Louka
 Jiří Dlouhý (73) – Zelené
 Zdeňka Kaňáková (71) – Dlouhá Louka
 Jiří Vojtěch (70) – Dlouhá Louka
 Hana Zábršová (78)
 Stanislav Strizel (76)
 Anna Žizková (72) – Zelené
 Jaroslav Wojnar (71)
 Anna Klinierová (75) – Dlouhá Louka
 Vlasta Pelíšková (70)

ZÁŘÍ:

Václav Regner (73)
 Milada Francová (73)
 Jiřina Koktánová (87)
 Eva Hodanová (72)
 Zdeňka Kratochvílová (88)
 Ing. Marie Benediktová (81)
 Ing. Miroslav Písař (81)

PROSINEC

Božena Vránková (77)
 Jiřina Budková (91)
 Josef Živný (78) – Dlouhá Louka
 Věra Písařová (78)

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

PŘÍCHOVICKÝ OVČÁK ZPÍVAL DVOŘÁKOVI

Známa Dvořákova opera „Čert a Káča“ navazuje na krásné pohádky Josefa Kajetána Tyla a Boženy Němcové, a stejně jako oni, čerpal i Dvořák z duše národa. Dvořáka podnítilo k této opěře vyprávění starého hajného v Lužanech o zlé Káče, které se báli všichni tanečníci, jimž byla postrachem.

Dvořáka tato historka zaujala do té míry, že sháněl v lužanských statcích podrobnosti. Toto hledání však nebylo nijak snadné, protože byl velký milovník holubů. Jakmile spatřil ve statku různé ty bubláky, staváky a jiné, zanechal vyptávání na historii o zlé Káče, vylezl na střechu a zajímal se více o holuby. Rozšafné panímámy nad tím kroutily ovšem hlavou, ale to Dvořákovi nijak nevadilo.

V Lužanech načerpal také řadu melodií, které potom výhodně použil při skládání opery. Tak hned vstupní píseň ovčáka Jíry je skutečně písni, kterou zpíval za dob roboty starý ovčák někde na Přesticku. Také tance, při nichž se veselí mládež, jsou čerpány z lidových melodií. Ovčákova historka zaujala Dvořáka dvojnásobně. Vypravil se k němu až do Příchovic a našel starého muže, který léčil lidem zlomeniny. Pochlubil se Dvořákovi, že vyléčil nejen hraběte Schönborna, který si na lovu zlomil nohu, ale také nemocnou hraběnkou. Tento ovčák zazpíval Dvořákovi ještě řadu písniček, které se zpívaly mezi lidem, a seznámil ho s celým prostředím. Vyprávěl mu také mnoho zkazek, mezi nimi také tu o zlé kněžně, kterou prý nakonec odnesl čert.

Všechny tyto příhody jsou s jedinečným uměním použity v opěře Čert a Káča. Dvořák si nechal ukázat místo, kde se nakonec Káča s čertem propadli do pekla. Opera vznikla pod vlivem lidových zkazek, které se přenášely z pokolení na pokolení. Ve vážných melodiích opery promlouvá k posluchači český duch a velebná krása Pošumaví. V závěrečném sboru vrcholí radost lidu, osvobozeného ze jha roboty.

Tento článek vyšel v roce 1941 v kalendáři vydaném Zemským ústředím včelařských spolků Praha a příchovické kronikářce paní Boženě Erbenové jej zapůjčil místní občan Karel Brada. Paní Erbenová si však přirozeně položila otázku, kdo mohl být tím ovčákem, který zpíval Antonínu Dvořákovi? Pomohla stará kniha, do které se zapisovali ti, kteří zemřeli. A protože tehdejší představitelé obce poctivě vyplňovali kolonky v knize, můžeme z těch údajů hodně vyčíst. Pak již zbývalo jen najít toho, kdo byl ovčákem. Podařilo se. „Jan Fiala, narozen 1827 v Příchovicích č. 68, zemřel 30. 4. 1901, povolání – mistr ovčácký.“

Antonín Dvořák se narodil 8. 9. 1841, zemřel 1. 5. 1904. Můžeme tedy předpokládat, že tyto dvě osoby se během 60 let setkaly, a že ovčácký mistr Jan Fiala byl tím, kdo lidovými písněmi z Přesticka obohatil operu Čert a Káča.

Převzato z Příchovických novin č. 4/2009
 (uvedeno ve sborníku Pod Zelenou Horou č. 3/2010)

O KOPCÍCH KOLEM SKOČIC

Pohlédneme-li ze Skočic směrem k jihovýchodu, spatříme kopec zvaný „Holý vrch“. Do dvacátých let tu bývala v pravidelných řadách vysázena třešňovka. Bylo tu několik stromů, na nichž užívaly třešně velmi rané. Před užitím ovoce bývala na toto veřejná dražba. Pouze zde i na nedalekém Řípce kupovali naši sadaři. Na stráni odpradávná roste janovec. My tomu říkáme palma. Třešňovka zde zanikla. Ačkoliv byly nové stromy vysázeny několikrát, neudržely se ve vyžité půdě dlouho. Dnes bují na celé stráni planý podrost a jiné křoviny.

Řípec je náš soused. Za mlada býval fešák. Severní strana byla osázena smrkem. Od nás byl vidět jen obrys hustého porostu. Katastrofálním suchem r. 1947 byl porost z větší části zničen. Také kůrovec tu nadělal hodně škody. Při západním konci stojí ještě několik jedinců.

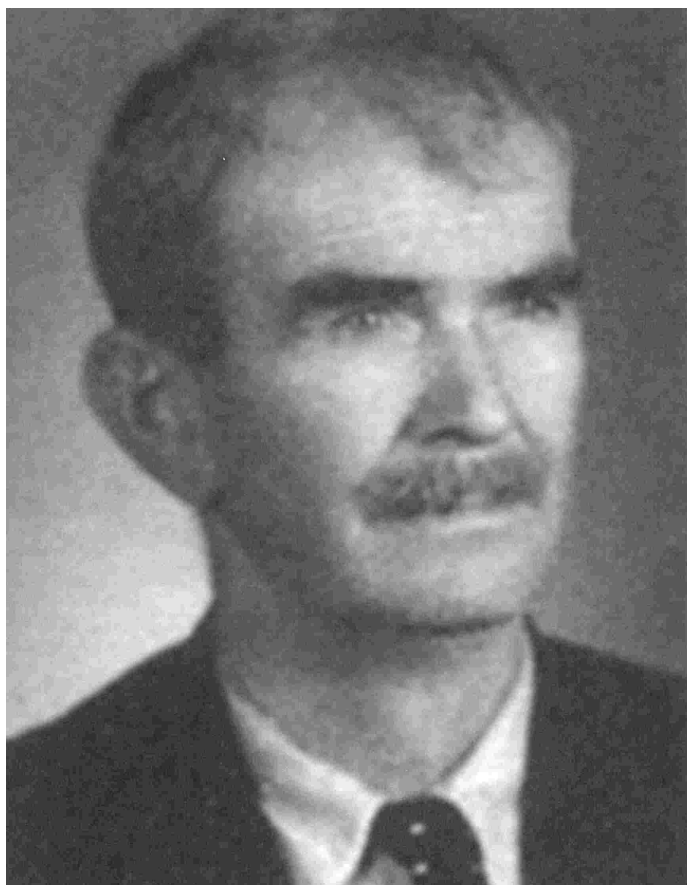
Jižní stráž bývala také osázena třešněmi. Roku 1912 tu ještě bylo tři tisíce stromů. Když třešně zrály, bývalo tu vždy v neděli živo. Postupně vše zaniklo. V letech 1934-35 byla stráž na jižní straně osázena smrkem. I zde natropilo sucho mnoho škody. Na holinách vybuchlo hodně podrostu a křovin. Skýtají příznivé podmínky pro chov lovné zvěře, zejména bažantů.

Na západní straně pod Řípem vidíme pravidelný obdélník neveliké plochy osázené duby. Říkáme tu V Jalovčí nebo Doubí. Roku 1912 tu byly poráženy duby stoleté. Poražení takového velikána trvalo někdy celý den. Část plochy byla pak vysázena smrkem a modřínem, přesto však tu dub stále převládá. Řípec i Jalovčí mají domovské právo v Lužanech, my se k nim však také hlásíme. Naši předkové i lužanští prý se v nich ukrývali v dobách třicetileté války. Z té i jiných příčin jsme jim vděční a zmínku o nich činím proto, že je máme všichni rádi.

Ze soukromé kroniky Josefa Hesse vybrala Věra Kokošková
 (zápisky vznikaly na konci 50. let 20. století), uvedeno ve
 sborníku Pod Zelenou Horou č. 3/2010

Jedna z třešní na cestě k Holému vrchu. Na ceduli je uvedeno: Původní, stará odrůda třešní, která se tu ještě dochovala.

obecní kroniku poslal do plzeňského muzea, odkud před bombardováním Plzně putovala do úkrytu v Manětíně. Odtud se kronikáři Vovsovi v roce 1945 vrátila v pořádku, zato písemnosti ponechané doma byly zničeny plísni. Druhý díl obecní kroniky musel proto napsat znovu.

Přestože Tomáš Voves byl samouk s minimálním vzděláním, koncepce a obsah jeho kronik byly velmi originální, a život v malé vsi Zelené v nich zachytil téměř vyčerpávajícím způsobem. Korespondoval s mnoha významnými osobnostmi a institucemi, které si ho skutečně vážily. V roce 1952 tak byl např. jmenován čestným členem Spolku rodáků z Přestic a okolí a jejich přátel v Praze (1935 – 1953). Ještě v roce 1948 byla jeho kronikářská práce oceněna v celostátní soutěži o vzornou obecní kroniku, jako povolání u jeho jména je uvedeno „drvoštěp“. O tři roky později však dostává vytykáci dopis od ONV v Přesticích, který napadá jeho způsob vedení kroniky a kritizuje absenci zápisů o celospolečenských událostech (volbu K. Gottwalda prezidentem atd.). Padesátá léta 20. století mu přinesla zlomové změny jak v jeho osobním životě (nucený vstup mezi posledními do JZD v r. 1957), tak v jeho obecně prospěšných koníčcích. V roce 1958 byl při čištění obecní strouhy stížen mrtvicí, z níž už se zcela nikdy nevzpamatoval. Obsluhoval však ještě veřejnou meteorologickou stanici a obecní kroniku psal až do chvíle, kdy ji musel odevzdat na MNV.

Ukázka z kapitoly „Národopis“ v kronice Tomáše Vovsa (zachován původní pravopis):

„Veselky a pohřby odbývaly se v takovém stylu, jak kdo platil. O veselkách, co jsem od starých, žijících už v druhé polovici stol. XIX., slýchal, jezdili svatebčané na kopulaci do kostela v žebříňovém, vypleteném chvojím a pentli, voze. A nevěsta s ženichem, byli-li zámožnější, v bryčce (říkalo se pryčce). Poslední v takovém stylu tu byla vypravena veselka majitele čp. 7 od Sedláků, svobodníka Jana Mareše, který 21. dubna 1920 Kateřinu Štěpánovou z Oplota za manželku pojal. Na žebříňáku muzikanti vyhrávali.

Jiné veselky zase šli svatebčané se snoubenci bez hudby pěšky. Taková naposledy veselka tu byla 30. září 1919, kdy Antonín Hájek z Biřkova bral si za manželku Barboru Brabcovou z čp. 12. večer pak při hudbě tancovali v hospodě u Sedláků. Jiný obyčej byl zase jít na kopulaci pěšky, jak svatebčané, tak snoubenci, ale za doprovodu hudby hned od rána.

O pohřbech pak byl zvyk takový, že když se pohřbívalo do Vřeskovic, vozily se tam mrtvoly v korbovém voze, taženém často volmi, protože koní hned ve vsi nebylo. Když pak zřídila se duchovní správa v Nezdicích, nosili je tam na marách ti, již mrtvého na věčný odpočinek doprovázeli. Když ale pozůstalý ze své vlastní iniciativy cítil, že mrtvému málo lidu na pohřeb bude, dovezl ho tam v korbáku. I byl tam naposledy tak donešen můj otec (81 letý) Jakub Voves, a to dne 11. března 1938. kdo ovšem se cítí být zámožnější, přibere k pohřbu také hudbu...“

Do kronik Tomáše Vovsa lze nahlédnout v Okresním archivu Plzeň-jih v Blovicích, nebo na webových stránkách www.portafontium.cz.

Originální vesnický kronikář, osvětový pracovník. Narodil se v čp. 17 v Zeleném, kde se po chalupě říkalo „U Kokošků“. Otec byl zedníkem. Tomáš vychodil dvoutřídní školu v Nezdicích. Vystřídal tu několik učitelů, nejvíce vzpomínal na Vojtěcha Radu ze Soběkur a Josefa Tíkala ze Kbela. Protože Tomáš pěkně kreslil, šel se v roce 1911 zprvu učit malířem pokojů. Pro nezaměstnanost svého mistra se však nedoučil, a přestoupil na zedničinu. Výuční list získal v Dobřanech. Zde se jako osmnáctiletý snažil vyhnout narukování na frontu, a dobrovolně se přihlásil jako opatrovník v místním ústavu choromyslných. Po roce byl však povolán do zbraně k 35. pěšímu pluku. Dostal se s ním do Uher, Vídně a Itálie. Skončil jako ordonanc (osobní či štábní sluha/ maník/ poslíček v býv. RU armádě) v cizineckém úřadě. V roce 1919 byl superarbitrován jako částečný invalida. Válečné útrapy a podvýživa u něj vyústily v plicní onemocnění. Byl by se rád vrátil do dobřanské léčebny, ale kvůli nemoci ho odmítli. Bratr František ho přesvědčil, aby se pokusil absolvovat dvouletou mistrovskou školu zednickou. Příjímací zkoušky složil, ale bratr ve čtyřiceti letech nečekaně zemřel, takže Tomáš Voves musel převzít otcovský grunt. Od té doby ho živily jen pole a les. Oženit se mohl až v poměrně vysokém věku v roce 1936, o dva roky později se mu narodil jediný syn Tomáš Josef.

Od svých školních let se zajímal o dějiny své rodné obce. Zřejmě to zdědil po dědovi z matčiny strany, protože Martin Kašpar z Kaliště byl také písmákem. Psal kroniku rodinnou i kroniky obecní. V r. 1939 je ukryl před německými okupanty, něco pod podlahu v chalupě, a jednu

Zdroj: Lužanský almanach,
Sborník Pod Zelenou Horou č. 4/2016.

RNDR. KAREL HLÁVKA

V předválečných ročnících sborníku Pod Zelenou Horou naráží čtenář i na příspěvky RNDr. Karla Hlávky. V říjnu a listopadu 1939 to byl článek na pokračování s názvem „Lužany, kde vznikla Dvořákova opera Čert a Káča“, s poznámkou, že jde o přetisk z „Časopisu turistů“. „Lužanské zvony“ uveřejněné v lednu 1941 byly psány pro vysílání v tzv. „Týdnu rozhlasu“ (1940).

Osobnost Dr. Karla Hlávky byla pro mne velkou neznámou. Nejen základní životopisná data, ale veškeré bližší informace o této osobnosti se těžko dohledávaly a někdy se dokonce diametrálně rozcházely. Tvzení, s nímž jsem se mnohokrát setkala, že byl synovcem Josefa Hlávky (což, jak se zdá, ani sám nevyvracel), se nemohlo zakládat na pravdě, protože Hlávkovi sourozenci Antonín a Matylda byli – stejně jako Josef Hlávka – bezdětní. Konec konců, týž osud stihl i Karla Hlávku.

RNDr. Karel Hlávka pocházel z klatovské větve rodu Hlávkových. Základním vodítkem pro orientaci v zatím jen částečně vypracovaném a neúplném rodokmenu tohoto značně rozvětveného rodu může být poznámka v rodinném albu, kde je u fotografie Antonína Hlávky poznámka: „otec Josefa, Antonína a Matyldy, bratranec děda Václava Hlávky“. Tento Václav Hlávka měl syna Jana (bratránka trojice přeštických sourozenců) a jeho dva synové již tedy byli jejich bratránky takzvané „z druhého kolena“. Teorie „Hlávkova synovce“ tímto definitivně padá. Jan Hlávka senior podle všeho vystudoval gymnázium v Klatovech a poté práva na UK v Praze. Působil jako úředník Magistrátu hl. města Prahy a jako pokladník Ústředních jatek hl. města Prahy. Za ženu si vzal Marii Strouhalovou, album zachovalo její podobiznu v chodském kroji. Prvorozený z jejich dvou synů byl Jan, soudě podle fotografií mohl být zhruba o dva roky starší Karla.

„Karel se narodil 24. 5. 1895 v Praze po absolvování Akademického gymnázia v Praze pokračoval ve studiu na vojenských školách ve Štýrském Hradci a ve Slovenské Bistrici ve Štýrsku. Za 1. světové války byl nasazen na ruské a italské frontě, po návratu v r. 1918 nastoupil službu v čs. armádě u 1. pěšího dobrovolného pluku. Současně studoval přírodopis a zeměpis se zaměřením na vojenskou geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, kde po obhájení disertační práce Vojenská geologie se zřetelem k Československu dosáhl titulu doktora přírodních věd. Byl pracovníkem Vojenského zeměpisného ústavu, kde se vedle vojenské geologie věnoval kartografii, zejména vydávání speciálních vojenských map. Odborně spolupracoval v rámci Malé dohody se Státním geologickým ústavem v Bukurešti, v březnu 1938 absolvoval studijní pobyt ve Francii.

Vojenskou geologii a hydrogeologii přednášel jako mimořádný profesor na Vysoké škole válečné v Praze, na Vysoké škole intendantské a v letech 1951 – 1953 i na Přírodovědecké fakultě UK. Po rozpuštění čs. armády si Karel Hlávka v červnu 1939 podal žádost o přeřazení na ministerstvo školství a národní osvěty, kde během války působil jako úředník referátu pro ochranu přírody a domoviny. V roce 1945 se vrátil do Vojenského zeměpisného ústavu – roku 1952 odešel do výslužby v hodnosti podplukovníka. Dále pracoval v oboru,

spolupracoval s geologicko-paleontologickým oddělením Národního muzea, redigoval řadu topografických i turistických map, osm let vedl Časopis pro mineralogii a geologii, který v roce 1956 založil. Zemřel 20. 12. 1965 v Praze.“ Tolik ze životopisu, zpracovaného PhDr. Milenou Bělíčovou, vedoucí Archivu Národního muzea v Praze.

Obsáhlé vědomosti, zájmy a koníčky, snad i působení na ministerstvu dovedly Karla Hlávku na pozici horlivého státního konzervátora ochrany přírody a památek. Velkým příznivcem a propagátorem areálu lužanského zámku a opatrovatelem památky Josefa Hlávky se ovšem stal z pohnutek nejosobnějších.

Paní učitelka v. v. Ludmila Čermáková (*1924, Přeštice), jejíž maminka byla v příbuzenském poměru s rodinou první ženy Josefa Hlávky Marie Čermákové, vzpomíná: „Bratři, starší Jan a mladší Karel Hlávkovi, pravidelně jezdili jako studenti na prázdniny do Lužan. Nadšení tím moc nebývali, protože tam museli docela tvrdě pracovat. Jakmile trochu polevil dozor administrátora, nebo když Josef Hlávka odejel do Prahy, unikali do Přeštic a navštěvovali naši rodinu. U nás bylo devět dětí, takže o zábavu nebylo nouze. Jan se po studiích stal v Klatovech zubařem (zubní lékař MUDr. Jan Hlávka byl posledním předsedou Čs. společnosti rukopisné před jejím rozpuštěním v r. 1952. Mezi četnými odkazy mecenáše Josefa Hlávky se totiž nacházel i fond pro toho, kdo prokáže pravost RKZ. MUDr. Hlávka zemřel 5. 3. 1956) a do Přeštic už netihl, zato Karel k nám jezdil ještě dlouho po válce. Brávil s sebou i svoji paní (Anna Hlávková léta pracovala na I. porodnicko-gynekologické kinice v Praze jako porodní asistentka), která byla o dost mladší než on. Jaký byl jako člověk? Malý, zavalitý, aktivní a společenský. Na Přeštice a Lužany nedal dopustit. Vzal si do hlavy, že z rodného Hlávkova domu udělá muzeum a chtěl ho koupit. Žila v něm v té době trochu podivínská paní, kterou chodil vytrvale přemlouvat. Ale nikdy neuspěl. Mám za to, že Karel byl mj. autorem i první poválečné tzv. Letní mapy „Železnorudsko – oblast šumavských jezer“, kterou vydal Český Skiklub v Plzni a reprodukci a tisk obstaral Zeměměřičský úřad v Praze. Zobrazovala stav k r. 1938, a jelikož počesťovala názvy z doby okupace, je opatřena poznámkou, že jde o prozatímní názvosloví. A také vím, co o něm zlé jazyky vyprávěly v Lužanech, kde si k přenocování vždy zvolil apartmá prezidentů České akademie. „Přímý příbuzný není a už tam zase spí. Nemá na to nárok...“

Podle dochovaných dokumentů vypracoval Dr. Karel Hlávka obsáhlý návrh Konservace a restaurace památek v přeštickém okrese včetně Lužan na roky 1955 a 1956. Studie je cenná tím, že zachycuje pohledem odborníka tehdejší neutěšený stav následujících památek: přeštického kostela, vícovského kostelíka, hradu Skála, Červeného Poříčí (plastik a portálu zámku), „Chaloupky“ ve Vlčí, Jobstových maleb v Hlávkově hrobce na přeštickém hřbitově a zámku v Lužanech. Současně hned podává nástin záchranných prací. Zajímavým čtením je např. Kapitola o přeštickém chrámu, kde se Karel Hlávka pozastavuje nad necitlivou opravou barokní zdi při schodišti ke kostelu ze silnice, u něhož se dokonce barbarsky uvažovalo o zrušení, kvůli „komunikaci na silnici“. Hlávka navrhuje, aby „na projektované schodiště barokní byly umístěny

plastiky ze širšího okolí Přeštic, ničené mládeží, a tak pro kraj typické. Tím by vznikla galerie barokních plastik na schodišti...“ A velmi ho rozzlobily „husí chlívky v bývalé farské zahradě, kde jsou pěstovány soukromníky husy, což ničí okolí a zvlhčuje půdu a zdiva.“ O zřízení Vlastivědného muzea v Přešticích hodně uvažoval, zahájil dokonce přípravné práce (šlo o shromažďování památek po příslušnicích významných přeštických rodin, mapování hrobů významných osobností na hřbitově apod.) a ještě v roce 1948 si v tomto smyslu dopisoval s bývalým ředitelem Okresní hospodářské záložny v Přešticích Karlem Ettlerem. Bohužel, tyto jeho snahy se nepodařilo naplnit.

O něco lépe se mu dařilo v Lužanech. Lužanský zámek s parkem již byl od roku 1921 národním památkem, chráněný zákonem. Karel Hlávka měl zřejmě velký podíl na rozšíření této ochrany prohlášením zbytku lužního pralesa a části Úhlavy na území „Za Loužkem“, (které tvořilo se zámeckým parkem přirozený celek), v prosinci 1951 státní přírodní rezervaci. Nad touto rezervací byl Dr. Hlávka pověřen vědeckým dozorem. Dále spolu s Blahoslavem Šeplavým, presidiálním ředitelem České akademie věd a umění, vytvořili v lužanském zámku muzejní expozici, která byla veřejnosti otevřena 24. 6. 1951 u příležitosti šedesátiletého trvání České akademie věd a umění. Při muzeu byl zřízen pozoruhodný archiv. Karel Hlávka je také autorem nebo spoluautorem s výše uvedeným Blahoslavem Šeplavým, několika drobných propagačních tiskovin o lužanském zámeckém areálu, které byly vydány v letech 1947 – 1952.

Sepsala p. Věra Kokošková, uvedeno ve Sborníku pod Zelenou Horou, zvl. vydání v r. 2011

V roce 2020 byla místní knihovna přístupná veřejnosti každé úterý od ledna do června a od září do prosince v době od 18,00 do 19,00 hodin. Místní knihovna Lužany sídlí v budově Obecního úřadu v Lužanech na čp. 25. O tom, kdy přesně byla knihovna v provozu a kdy byla uzavřena na základě nařízení vlády kvůli zabránění šíření nemoci COVID – 19, je popsáno níže.

Stav knihovního fondu v majetku obce k 31. 12. 2020 je ve výši 460 knižních jednotek, z toho je 76 knih žánru naučného a 384 knih krásné literatury. Náklady na nákup periodik – Přeštické noviny a čtvrtletník Pod Zelenou Horou činil 370,- Kč. Byly zaevidovány knihy, které dostala knihovna darem od občanů. Za rok 2020 byla provedena výměna 2 knižních souborů z Městské knihovny v Přešticích s celkovým počtem 220 knih. K 31. 12. 2020 je registrováno 90 čtenářů, z toho čtenářů do 15 let je 15. Během tohoto roku navštívilo knihovnu 135 čtenářů, úbytek návštěv čtenářů je dán uzavřením knihovny kvůli koronaviru. Webové stránky knihovny navštívilo celkem 2 267 virtuálních návštěvníků. Čtenáři si vypůjčili 10 naučných knih pro dospělé a 688 knih beletrie pro dospělé, 5 knih naučných pro děti a 429 knih beletrie pro děti a za rok 2020 bylo půjčeno 34 časopisů. V těchto počtech je již započítáno 519 prolongací – výpůjček, které se po měsíci fiktivně prodlužují.

Knihovna Lužany zahájila provoz od 1. 1. 2020 každé úterý od 18,00 do 19,00 hodin. Na základě vyhlášení nouzového stavu a usnesení vlády byl provoz knihovny ukončen v březnu, poslední návštěvníci mohli navštívit knihovnu 10. 3. 2020. Poté byla uzavřena a opět se otevřela 28. 4. 2020. Po tu dobu knihovnice třídila knihy, které obdržela darem od místních občanů. Knihy poté zapisovala do přírůstkového seznamu. Po znovuotevření probíhaly výpůjčky v rouškách a rukavicích, knihy byly dávány do týdenní karantény. Pro návštěvníky byla připravena dezinfekce. Poslední výpůjční den před prázdninami byl v úterý 30. června 2020.

Po prázdninách se opět rozjel provoz knihovny, bohužel jen pozvolna si čtenáři nacházeli cestu do knihovny. V úterý 20. 10. byla knihovna otevřena naposledy pro veřejnost, otevřela se zase až 24. 11. 2020. Bohužel ne na dlouho, 15. 12. se knihovna opět pro čtenáře otevřela naposledy. Po celou dobu, kdy byla knihovna otevřena veřejnosti, se v knihovně v podstatě čtenáři nepotkávali, protože jsme zaznamenali velký úbytek návštěv čtenářů. Pokud byla knihovna uzavřena, byla nabídnuta možnost individuální návštěvy v úředních hodinách obecního úřadu, protože knihovna sídlí ve stejné budově. Tuto možnost za celý rok využilo 6 čtenářů.

Tak jako na jaře, i na podzim probíhal výběr vhodných knih z darovaných knih pro zařazení do knihovního souboru v majetku obce a generální úklid knihovny. I na podzim byla v knihovně připravena dezinfekce, používali jsme roušky, rukavice již ne, knihy byly dávány do týdenní karantény. Věříme, že v příštím roce si čtenáři opět najdou cestu do své oblíbené knihovny.

Věra Petrželková

Zámek Josefa Hlávky v Lužanech

bude v roce 2021 mimořádně zpřístupněn veřejnosti v těchto dnech:

3. 7. 2021 – 6. 7. 2021

sobota - úterý

24. 8. 2021 – 29. 8. 2021

úterý - neděle

11.9. – 12.9. + 18.9. – 19.9. 2021

víkendy - Dny Evropského dědictví

Otevírací doba: 9⁰⁰ hod – 17⁰⁰ hod

Vstupné: 50,- Kč běžné

30,- Kč snížené (důchodci + studenti)

600,- Kč jubilejní roční vstupenka – součástí je publikace „Hlávky Lužany“

LUŽANSKÁ „50“

Čtrnáctý půlročník Lužanské padesátky, který se konal v sobotu 12. 6. 2021, byl opět hojně navštíven – na start se tentokrát postavilo 52 cyklistů. Již od rána probíhala vyjížďka ve velmi pohodové atmosféře, k níž velkou měrou přispělo krásné počasí, které ten den panovalo. V obci Krasavce čekalo dospělé cyklisty příjemné překvapení v podobě občerstvení, které zajistila příznivkyňe lužanské cyklistiky Ivana Šúchová. Trasa byla naplánována z velké části mimo silnice, což činilo vyjížďku malinko náročnější, ale na druhou stranu o to krásnější. Organizátoři vyjížďky zavedli peloton až do Plzně, do lesa pod Radyní, kde byl pro účastníky rezervován regionálně věhlasný kiosek Krmelec. O cyklisty se v tomto zařízení starala velmi příjemná a milá obsluha, která v pohodě zvládla napojit a nasytit naši početnou skupinu.

Po zaslouženém odpočinku vyrazili cyklisté na zpáteční cestu, která vedla přes malý pivovar U Bizona v Čižicích. Zde si peloton udělal druhou občerstvovací zastávku a mnozí účastníci neodolali pokušení v podobě výborné kachny se zelím a piva. Posilnění cyklisté se vydali na závěrečnou část vyjížďky, která nebyla již tak náročná. Závěr trasy vedl příjemným prostředím kolem zámku v Dolní Lukavici a následně cyklostezkou vedoucí po lukách z Dolní Lukavice až do Přestic. Přes Přichovice pak dojeli cyklisté do Lužanské hospody, kde je již tradičně cíl celé vyjížďky. I zde byla obsluha příjemná a o unavené sportovce bylo dobře postaráno.

Vyjížďka byla tentokrát malinko náročnější, jak již bylo v úvodu zmíněno, ale nakonec ji všichni v pohodě zvládli dokončit. Počasí bylo krásné, jelo se dobře, nikomu se nic nestalo, holkám to slušelo – pojedeme zas.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA

Základní škola

V lednu, po vánočních prázdninách, jsme opět pocítili důsledky pandemie Covid.

Do školních lavic se vrátili jen žáci 1. a 2. ročníku. Starší žáci museli zůstat doma a vzdělávali se distančně. V březnu byla přerušena přítomnost ve škole prvňákům a druhákům. Pro všechny žáky byl na webových stránkách školy vyvěšen nový rozvrh hodin pro distanční vzdělávání.

Všichni žáci se vrátili do školy v polovině dubna. Každý z nich dostal prostor, aby mohl mluvit o tom, jak situaci po návratu vnímá, co prožívá, co potřebuje. Vyučující se zaměřily na posilování vztahů, komunikaci a spolupráci ve třídě.

Ve čtvrtek 27. 5. 2021 a v pátek 28. 5. 2021 jsme uskutečnili dvoudenní projekt na téma VE ZDRAVÉM TĚLE – ZDRAVÝ DUCH, pod vedením odborníka z praxe – zdravotní sestry sl. Karolíny Tikalové. Projekt byl finančně podpořen grantovým programem MAS Aktivios, z. s. – ProŠkoly 2020 ve spolupráci s Nadačním fondem Eduzměna.

Téma Zdraví, první pomoci je velmi důležité už i pro žáky 1. stupně ZŠ, kterým byly poznatky přizpůsobeny k věku. Zařazeny byly práce samostatné, ve dvojicích a ve skupinách, proběhlo názorné i zážitkové učení. Projekt byl rozdělen na několik částí: nemoc (příznaky, léčba, léky, prevence, ochrana zdraví, očkování), úraz (druhy, ošetření), první pomoc (resuscitace, masáž srdce, důležitá telefonní čísla, lékárnička). S obvazy a trojčipým šátkem děti nacvičovaly obvazování různých zranění, obvazovaly sebe, poté i kamaráda. Prohlédli jsme si lidskou kostru a jednotlivé kosti. Části lidského těla a kostru jsme popisovali na didaktickém obrazu, ale i na svých spolužácích. Pustili jsme si na interaktivní tabuli program pro školy – První pomoc – Záchraný kruh. Největším zážitkem byl nácvik resuscitace na figuríně. Projekt jsme zakončili nácvikem telefonního rozhovoru na linku 112, malováním a koláží všech obrázků k tématu.

V pátek 4. 6. 2021 jsme pro naše nejmenší žáky - prvňáčky připravili společně s knihovnicí, starostkou obce paní Věrou Petrželkovou „Pasování na čtenáře“. Děti musely splnit tři úkoly – vzbudit princeznu Knihomilu a uhodnout přesmyčku, složit z jednotlivých písmen jméno pohádkové postavy, přečíst úryvek z pohádky O Smolíčkovi. Splněním úkolů a přednesem básně „K čemu jsou kluci a holky na světě“ přesvědčily o tom, že jsou již skutečnými čtenáři. Každý žák byl mečem pasován na rytíře – rytířku Řádu čtenářského.

Ve spolupráci s odborníkem z praxe paní Jitkou Hrabíkovou, kronikářkou obce Dlouhá Louka, jsme na 23. června připravili projektový den na téma „Ztracení v čase“ v rámci projektu Šablony II. Cílem projektu bylo přiblížit dětem historické události zábavnou formou, probudit v nich zájem o dějiny a život v naší obci.

Dalším zpestřením školních aktivit bylo 3. června fotografování na školní zahradě. Na památku školního roku má každý školní tablo a tři své fotografie.

Z důvodu pandemie jsme v dubnu při zápisu dětí do 1. ročníku nemohli zorganizovat tradiční pohádkovou cestu a plnění úkolů. Proto budoucí prvňáci navštívili základní školu až na konci června, aby poznali prostředí, kam v září zamíří. Ve třídě se stali opravdovými školáky a na školní zahradě je žáci 5. ročníku pasovali na prvňáky.

Školní družina

I činnost školní družiny začínala po vánočních prázdninách pouze v omezeném počtu. Přesto fungovala ranní i odpolední družina a děti se mohly denně oddávat družinovým radovánkám.

V ranní školní družině žáci rádi hráli stolní hry jako kvarteto, pexeso, Člověče, nezlob se, domino, skládali puzzle. Nejraději si však stavěli se stavebnicí Lego. Ve tvořivých činnostech vyráběli barevné závěsné obrázky, většinou s tematikou na dané roční období. Jejich výrobky potom zdobily nástěnky v obou třídách. S příchodem léta si šikovné dívky vyráběly korálkové náramky přátelství.

Stejně tak v odpolední školní družině se děti věnovaly nejrozličnějším společenským hrám, tvořivým činnostem a práci s rozličnými stavebnicemi, z nichž opět jednoznačně převažovalo Lego. Kromě toho byl odpolední program naplněn i činnostmi mimo areál školy. Díky letošní sněhové nadílce jsme se tak během ledna a února dosyta vydováděli na sněhu a postavili nejednoho sněhuláka či iglú.

V polovině ledna jsme se věnovali ledovým pokusům. Ne všechny se nám sice podařily, ale i to patří k bádání. Zbytek ledna jsme zasvětili našim pěti smyslům a během jednoho týdne prozkoumali postupně zrak, sluch, čich, hmat i chuť. Jednotlivé aktivity si děti užily a za svoje snažení získaly medaili a drobnou odměnu.

Do přírody jsme chodili i po oteplení, doprávali si procházky po okolí a také jsme si rádi užívali na místním dětském hřišti.

V únoru jsme se se vši samozřejmostí vrhli na karnevalové tvoření, které jsme završili posledním projektovým dnem ve školní družině ze Šablony II Lužany.

Děti si vyráběly nejrozličnější škrabošky a karnevalové masky, dozvěděly se o tradici masopustu u nás i ve světě a povídaly si o vlastních zážitcích při místním masopustu v minulých letech. Vše korunoval oblíbený maškarní bál. Současně jsme se jím i na nějaký čas rozloučili, neboť následovalo uzavření škol z důvodu pandemie Covid.

Aby děti nezahálely během této nucené covidové přestávky, v rámci distanční výuky se mohly dobrovolně zúčastnit hry „Lužanská velikonoční schovka“, při které bylo po Lužanech schováno 20 pomalovaných kamínků. Děti dostaly předem mapky obce spolu s fotografiemi „poztrácených“ očíslovaných kamínků. Děti měly za úkol najít kamínky a zakreslit jejich polohu do mapy podle přidělených čísel. Cílem hry bylo podpořit pohyb na čerstvém vzduchu, zdokonalit práci s mapou a předně poskytnout dětem alternativní vyžití během netradičních velikonočních prázdnin.

Ke hře se připojily i děti z mateřské školy, účast tak byla opravdu hojná a celá akce sklídila velký úspěch. Její dozvuky naplnily i první dny po návratu do škol. Společně jsme si prošli všechna „kamínková“ místa a vyměňovali si zážitky z individuálního hledání. Vyvrcholením hry bylo také předání odměny všem objevitelům. Za účast ve hře dostaly děti čokoládové balíčky, které škole věnovala paní Mary Baudišová. Za její dar velmi děkujeme. Poděkování patří rovněž všem rodičům, kteří hru podpořili vlastní účastí.

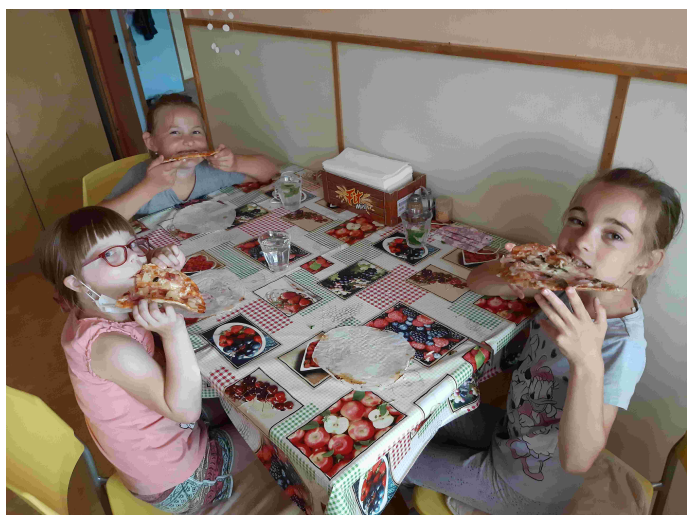
V dubnu, po návratu do školy, jsme ve školní družině zůstali v omezeném počtu pouze s žáky 1. a 2. ročníku.

V posledním dubnovém týdnu jsme se s odkazem na pálení čarodějnic věnovali „divokým bylinkám“ a vytvořili si „Čarodějnický herbář“, na začátku května jsme vyráběli dárky pro maminky k jejich svátku.

V polovině května se do školní družiny konečně vrátili i žáci z vyšších ročníků. Vydali jsme se lovit dinosaury. Čekal nás totiž dinosauří týden, jehož velkým finále byla stopovačka okolo celých Lužan. Uskutečnila se na Mezinárodní den dětí. Během dinosauřího týdne děti plnily nejrůznější úkoly, za které sbíraly jednotlivé dílky dinosauřího puzzle. Poslední dílek střežil samotný Tyrannosaurus Rex, proto jsme ho museli společně vystopovat. Během stopovací hry jsme si zopakovali informace o dinosaurech, ale plnili jsme i jiné interaktivní úkoly, které si na nás tyranosaurus vymyslel. Odměnou nám byl nejen chybějící dílek našeho puzzle, ale i zmrzlinový kornout. Ti, kteří díky poslednímu dílku seskládali celý obrázek, si navíc vysloužili odznak pro lovce dinosaurů a drobnou odměnu.

Se školním rokem jsme se rozloučili s vůní tradičních bylinek, neboť bylinkami se to u nás jen hemžilo. Povídali jsme si o jejich využití v kuchyni i domácí lékárně a zkoumali jejich chuť i vůni. Aby nezůstalo jen u teorie, využili jsme bylinky i v praxi a použili je při přípravě osvěžující limonády a vlastní mini pizzy. Zakončili jsme tak tento velmi netradiční rok a připili si na rok následující s nadějí, že už proběhne alespoň o trochu standardněji.

Mateřská škola

Po oslavách nového roku jsme se opět všichni sešli nabít novou energii, že už bude lépe. Ale bohužel ani další pololetí školního roku nebylo bez omezení.

Naše škola je zapojena do projektu Šablony II. a tak jsme plnili plánované akce, alespoň dle možností.

6. ledna 2021 jsme uskutečnili projekt „Po stopách tří králů“, ve kterém děti plnily stanovené úkoly a zábavnou formou prohlubovaly své poznatky o tradicích Vánoc.

Jelikož nám letos zima přála a zasypala nás sněhovou pokrývkou, další projektový den „Paní Zima kraluje“ byl 28. ledna. Děti získaly nové znalosti o zimní přírodě pomocí prožitkového učení. Při závodech na sněhu a tvoření ledových bábovek vládla ledová, ale veselá atmosféra.

26. února bylo celé dopoledne plné soutěží, hudby, her, zábavy, ale i krásných odměn při „Maškarním rej“.

Od 1. března do 9. dubna byly mateřské školy z důvodu pandemie Covid uzavřeny, tím byla přerušena naše společná setkání a aktivity.

V této době probíhala distanční výuka v souladu se Školním vzdělávacím programem naší MŠ. Zákonným zástupcům dětí byly zasílány materiály a pracovní listy k daným tématům na mailové adresy a internetové stránky školy. Všem rodičům děkujeme za spolupráci a trpělivost v této době.

Po opětovném návratu jsme pokračovali v plnění plánovaných aktivit a projektových dnů.

V projektu „Maminka má svátek“ uskutečněném 7. května, jsme se zaměřili na téma sounáležitosti s rodinou, s lidmi, se společností a tradicemi. Cílem bylo vytvářet u dětí povědomí o základních kulturních a společenských postojích.

26. května proběhl projektový den „Se zvířátky v lese“, prostřednictvím her, různých činností a aktivit získaly děti základní poznatky o lesních zvířatech a jejich způsobu života.

1. června se v naší MŠ uskutečnil Den dětí – pro děti byly připraveny soutěže, při kterých rozvíjely hrubou a jemnou motoriku. Po úspěšném splnění všech úkolů na děti čekala sladká odměna.

3. června nás čekalo fotografování jednotlivců na školní zahradě. Z těchto fotografií vzniklo společné foto jako tablo, které mají děti na památku tohoto školního roku.

10. června se děti učily předcházet úrazům a poskytnout první pomoc v posledním projektovém dnu tohoto školního roku, který paní učitelky nazvaly „Polámal se mraveneček“.

Na závěr školního roku 29. června proběhlo v dopoledních hodinách na školní zahradě pasování našich nejstarších předškoláků na prvňáčky.

Končí školní rok, ve kterém bylo vzdělávání několikrát přerušeno z důvodu zhoršené pandemické situace. Pro naše žáky, jejich rodiče i nás, pracovníky školy, to byl rok opravdu náročný, ve kterém nebyla nouze o stálé změny v organizaci práce ve škole. Ale společně jsme se všichni snažili, aby děti neztratily kontakt a učivo zvládly. Naše poděkování patří rodičům i prarodičům žáků ZŠ a dětí MŠ, kteří s námi při distančním vzdělávání spolupracovali.

Přejeme všem poklidné a hlavně ve zdraví prožité léto plné sluníčka.

Pedagogičtí pracovníci školy

SOKOL LUŽANY

V letošním roce dosáhne náš oddíl významného jubilea, a to 80 let od založení Sokola v Lužanech.

Bohužel nejen pro nás, ale pro všechny začal rok 2021 velice špatně. Vzhledem k pandemii koronaviru byla vyhlášena různá opatření. Nás to zasáhlo dosti citelně, protože sport byl prakticky zakázán. Lidé se nemohli scházet, a proto se nekonal jak zimní sportovní pobyt na Šumavě, ale také se nemohl uskutečnit Sportovní ples.

Již na podzim po předčasně ukončené sezóně (kvůli koronaviru) jsme začali budovat osvětlení poloviny hřiště. Hlavními tahouny této akce byli Martin Kalčík, Karel Štych a Jan Ruth ml. Zabudovali jsme 4 sloupky, poté se provedly výkopy, byly položeny kabely a zpětně zahrnuty. Na tyto práce byla sjednána brigáda a my bychom chtěli touto cestou poděkovat výše jmenovaným, ale také všem, kteří se na této akci podíleli. V závěru se ještě namontovaly halogeny a na prvním sněhu si již mohli hráči kopnout pod umělým osvětlením.

I přesto, že tato akce spolku dost financí, podařilo se nám v novém roce získat dotaci od Obce Lužany a velkou finanční výpomoc od firmy LEUZE ENGINEERING CZECH s.r.o. To nás postrčilo k tomu, že jsme se rozhodli pro rekonstrukci kabin. A to i díky tomu, že fotbalové soutěže byly zastaveny.

V první etapě jsme se pustili do generální opravy sociálních zařízení a sprch, opravu chodby a rozšíření kabiny rozhodliho. Do prací na kabinách jsme se pustili hned v lednu. Došlo k výměně všech oken a vchodových dveří, elektroinstalace, rozvodů vody a kanalizace, výměně starých vnitřních dveří za nové. Byly provedeny nové keramické obklady a dlažby. V chodbě byl vytvořen nový sádkartonový strop. Při výstavbě vzniklo nové WC pro domácí hráče a ženy. V kabině rozhodčích se vybudovala nová sprcha. Vznikla též samostatná úklidová komora. V samotném závěru proběhla výmalba celých kabin.

Jak to všechno bylo vybudováno: Stavební práce pro nás provedla firma Stavební práce Linhart – Přestice, vodu a kanalizaci Instalátérství Viktora, výměnu oken a vchodových dveří LD-stav – okna L. Janeček, osazení vnitřních dveří RJR Truhlářství Přestice.

Veškeré bourací práce, přípravu na stavbě, sádkartony a mnoho vyklízacích prací provedli naši členové Karel Štych a Martin Kalčík, tito členové prováděli též nový rozvod elektroinstalace, osazení zásuvek, vypínačů a svítidel. Při této činnosti se k nim přidal též náš člen Josef Lešetický. Celkovou výmalbu provedli Václav Kasl a Josef Karel (Páta). Bylo nutné zajistit též odvoz veškerého vybouraného materiálu, o to se nejvíce staral Petr Bouda. Na hrubý úklid se sešli někteří naši hráči. A aby po rekonstrukci naše kabiny opět získaly svůj lesk, byl potřeba řádný úklid, toho se zhostila paní Eva Horáková a provedla svoji práci skvěle.

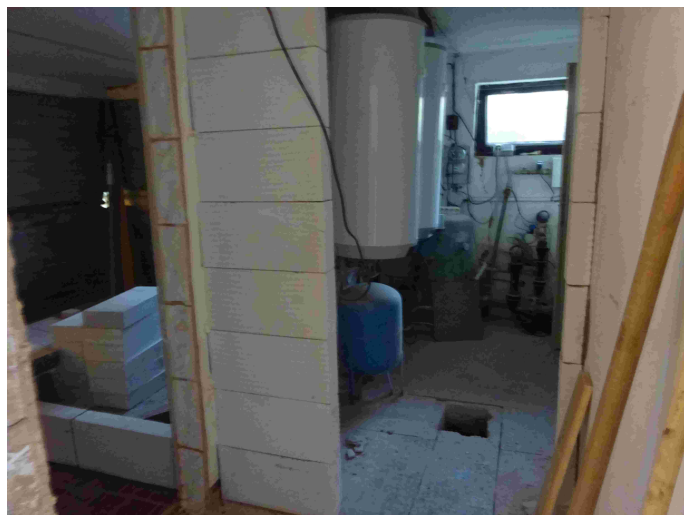
V závěru bychom chtěli ještě jednou poděkovat za finanční pomoc firmě LEUZE ENGINEERING CZECH s.r.o. a Obci Lužany. Chceme poděkovat všem výše

jmenovaným, ale též všem, kteří tu nejsou jmenováni, ale i oni pomohli jakoukoliv měrou k tomu, že si můžeme k 80. narozeninám TJ Sokola dát tak pěkný dárek.

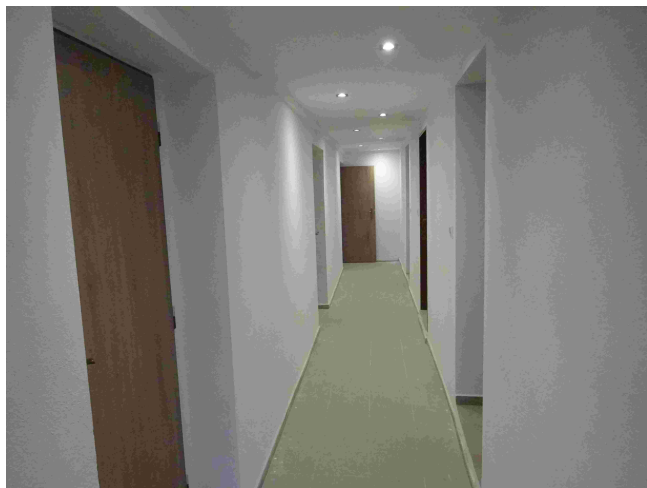
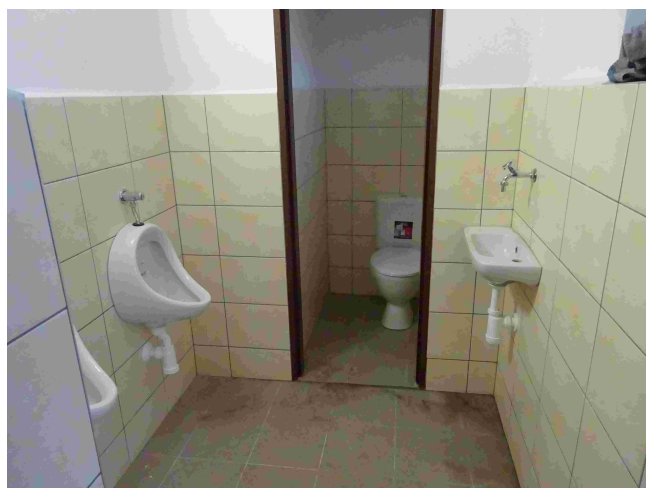
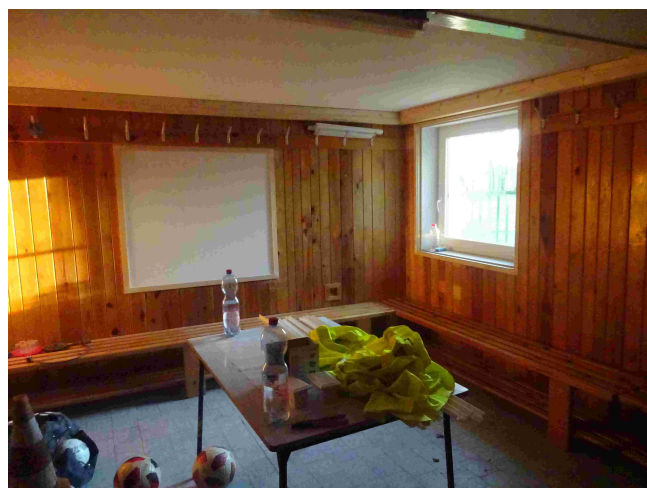
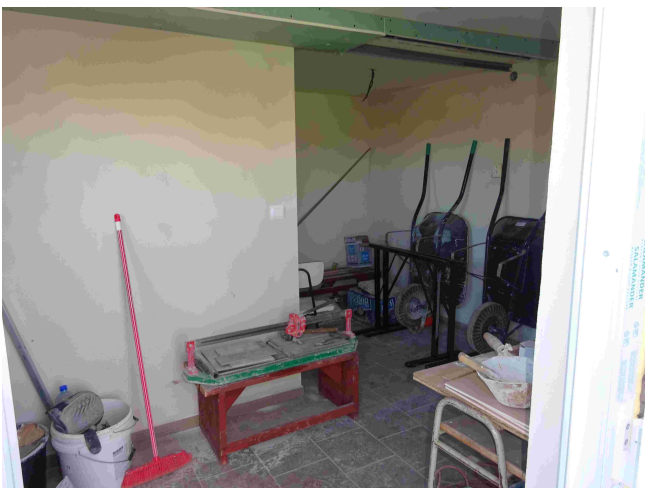
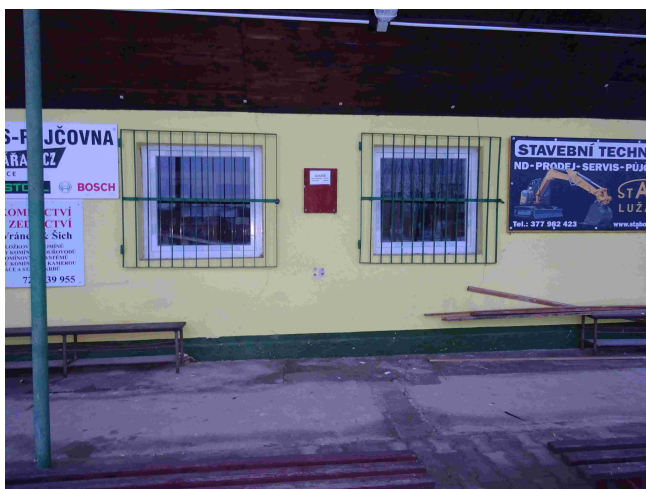
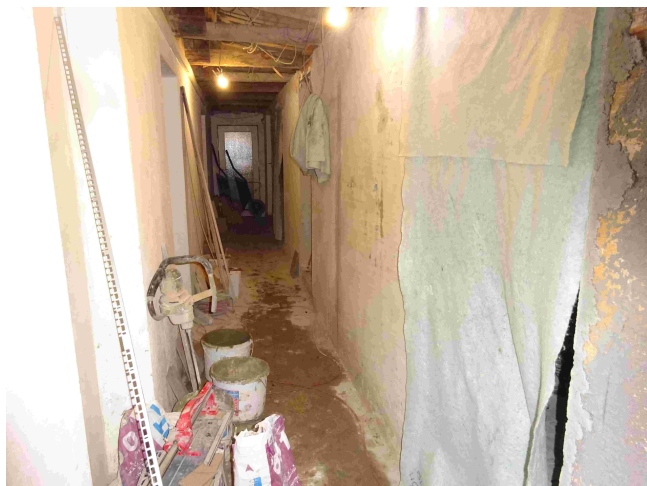
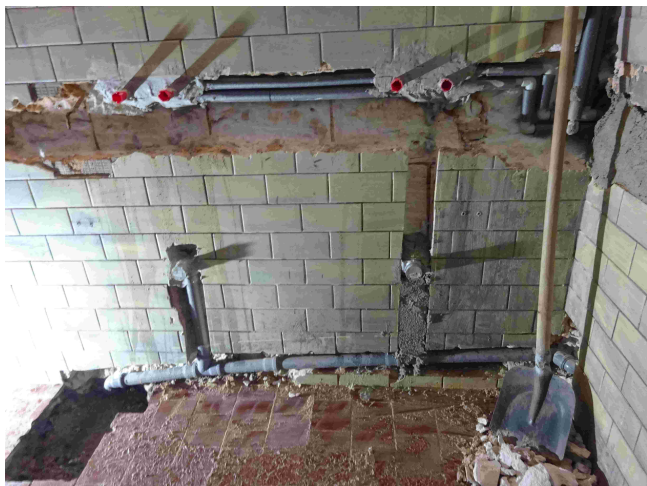
Věříme, že se vše rozvolní, a my všichni i s Vámi budeme opět využívat sportovní areál s opravenými kabinami. Že se začnou opět hrát fotbalové soutěže a naši hráči svými výsledky budou nám všem dělat radost. I nadále počítáme s vylepšováním našeho sportovního areálu.

Vám všem přejeme hodně zdraví a SPORTU ZDAR.

Sokol Lužany

REKONSTRUKCE KABIN VE FOTOGRAFIÍCH

ČINNOST SDH LUŽANY

V posledním čísle Lužanského občasníku jsem Vás informoval o činnosti SDH Lužany za 2. pololetí roku 2020. Tradiční lednový hasičský bál samozřejmě neproběhl, a to z důvodu nákazové situace v republice. Proto jsme ani nechodili zvat na bál, jak jste byli zvyklí. Věřím, že se příští rok opět na zvaní dostaneme. Rovněž tak, až na malé výjimky, neprobíhaly tradiční soutěže dětí a dospělých. Také jsme museli zrušit konání březnové výborové schůze. Důležité a neodkladné úkoly jsme řešili elektronickou cestou. Členské příspěvky byly naopak tentokrát vybrány včas, na rozdíl od jiných let.

Dne 29. 4. 2021 konečně proběhlo v sále Kulturního domu v Lužanech Shromáždění delegátů okresů Plzeňského kraje, původně plánované na 17. dubna 2020. Jako pořadatelé shromáždění jsme provedli přípravu sálu na jednání, zajistili jsme naše členky k prezentaci, službu na parkovišti a pořízení fotodokumentace. Provozovatel restaurace se postaral o občerstvení pro účastníky akce.

Od začátku roku pokračovala brigádnická činnost v hasičské zbrojnici. Externí firma zbudovala přístřešek na automobil a požární techniku. Dále bylo provedeno dokončení interiéru a úklid. Venku mezitím pokračovaly práce na zbudování nových vrat, již zmíněného přístřešku včetně krytiny a na fasádě. Stanovili jsme si termín ukončení rekonstrukce na druhou polovinu června tohoto roku a tomu byla podřízena veškerá brigádnická činnost.

Na rekonstrukci hasičské zbrojnice bylo odpracováno téměř 700 brigádnických hodin. Nejvíce odpracoval starosta sboru Václav Petrželka, a to 98 hodin.

Více jak 50 hodin odpracovali Josef Flídr, Libor Bláha, Pavel Vránek, Tomáš Pelíšek. Do práce se zapojilo spousta členů a také mladých hasičů.

Všem členům, kteří se podíleli na rekonstrukci hasičské zbrojnice, patří poděkování. Celkové náklady na rekonstrukci činily 1 200 000,- Kč. Veškeré náklady hradila Obec Lužany.

Kromě členů sboru, kteří provedli odborné práce jako instalaci elektřiny (Josef Flídr, Radek Nový), zednické práce (Josef Vránek), instalaterské práce (Pavel Vránek) a další, se na rekonstrukci stavebně podílely tyto firmy:

A.R. OKENNÍ TECHNIKA, spol. s r. o. – montáž oken a vchodových dveří

Linhart Stavby s. r. o. – zateplení a montáž sádkokartonu;

Martin Ženíšek – demoliční, zemní a stavební práce;

p. Jaroš – zámečnické práce;

p. Novák – tesařské a klempířské práce;

Václav Kasl – malířské práce;

Petr Šalom – truhlářské práce.

Již se nemůžeme dočkat, až Vám hasičskou zbrojnici představíme. Přejme si, aby nám tento objekt dobře a dlouho sloužil.

Ve dnech 18. - 20. června 2021 navštívili naši obec hasiči a občané Lužan u Jičina. V sobotu si prohlédli zámek v rámci naplánované prohlídky. Dále se byli podívat na novou hasičskou zbrojnici. Po obědě jsme společně navštívili místní základní a mateřskou školu, kde nás ochotně provedla ředitelka školy Jana Sedláčková.

Poté jsme se byli podívat na hřišti, protože mezi návštěvníky byli i fotbalisté, kde nám p. Petr Rymus ukázal nově zrekonstruované prostory kabin a zázemí pro hráče. Vzhledem k tomu, že mezi návštěvníky byl i starosta obce Lužany, samozřejmě jsme si prohlédli i kulturní dům, obecní úřad a knihovnu. Večer jsme uspořádali posezení v hasičské zbrojnici u příležitosti ukončení rekonstrukce.

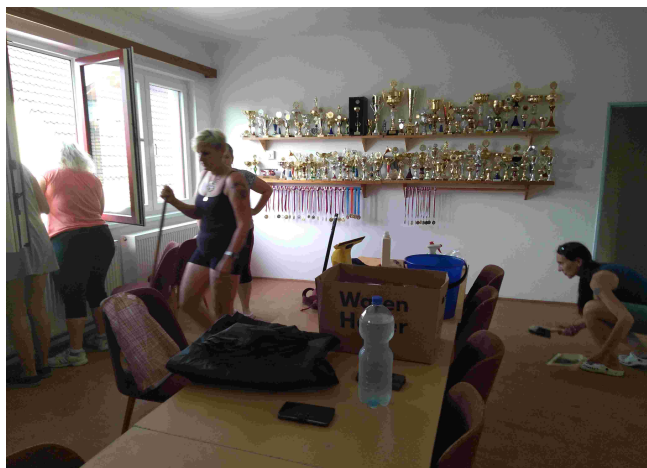
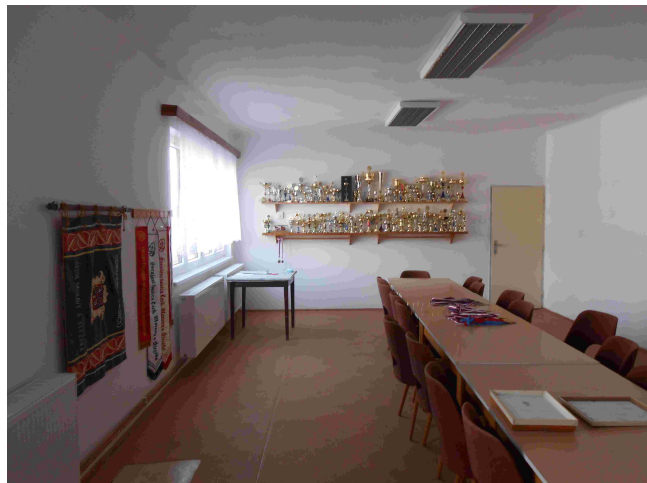
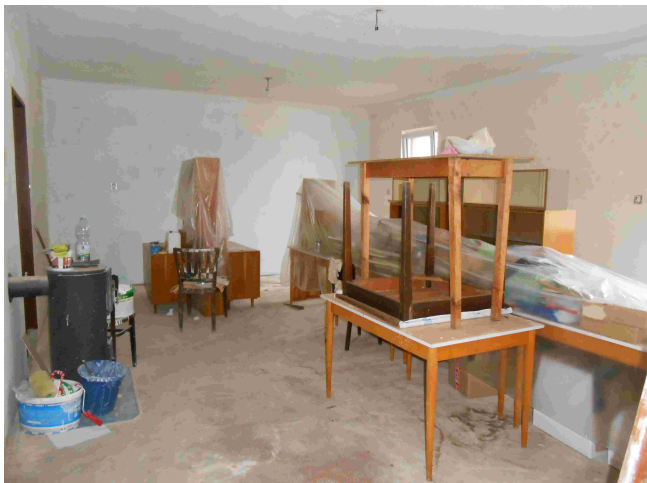
Došlo tak k prvnímu oficiálnímu setkání lužanských hasičů z obou obcí. Myslím, že se všichni dobře bavili a dozvěděli se spoustu nových informací.

V neděli dopoledne p. Bezděk zapřáhl koně a vyvezl návštěvníky na horu Taneček. Tento výlet byl pro návštěvníky velkým překvapením a velmi se jim líbil. Po celou dobu se návštěvníci živě zajímali o dění v obci. Z připraveného programu během návštěvy byli doslova nadšení a na oplátku pozvali naše hasiče a představitele obce do „jejich“ Lužan. Návštěva by se měla uskutečnit v druhé polovině září.

Na závěr dovolu, abych Vám popřál klidné prázdniny. Věřím, že se již konečně vrátíme do normálního života, bez roušek, bez omezování, beze strachu a budeme se věnovat věcem, které nás baví a které máme rádi.

Václav Petrželka, starosta sboru

SETKÁNÍ LUŽAŇÁKŮ

Citujeme z Jičínského deníku z 26. 6. 2021

JAK SE ŽIJE V LUŽANECH ANEB MY LUŽAŇÁCI K VÁM, VY LUŽAŇÁCI K NÁM

V předloňském roce velitel místních hasičů pan Radomil Čapek z Lužan u Jičina přišel s nápadem kontaktovat obec Lužany u Přestic ležící mezi Plzní a Klatovy, aby s nimi navázal spolupráci a mohl tak někdy blíže poznat, jak se žije v obci nesoucí stejný název. Snažil se kontaktovat starostu lužanského sboru dobrovolných hasičů pana Václava Petrželku, který hned nereagoval a tak svůj dotaz posunul dále na starostku obce, která mu slíbila, že toto zajistí a zaurguje. Starosta se ozval, pan Čapek měl radost a spolupráce byla na světě. Poté se ukázalo, že oba zmínění jsou vlastně manželé Petrželkovi.

Uplynulý víkend se myšlenka stala skutečností a Lužanští vyrazili v pátek 18. 6. 2021 směrem na Plzeň, aby tak mohli poznat obec vzdálenou přes dvě stě kilometrů. Po příjezdu do Lužan a po vzájemném pozdravení a uvítání rodinou Petrželkových si všichni po dlouhé cestě odpočinuli a po krátkém občerstvení se odebrali do místní restaurace k dalšímu seznamování. Při společném posezení probíhaly diskuze týkající se obou obcí, představení víkendového programu a prohlídka starých dobových fotografií, které si Lužanští připravili.

Druhý den v sobotu po snídani se všichni odebrali směrem do zámecké zahrady k zámku Josefa Hlávky, aby mohla začít prohlídka tohoto nádherného historického objektu, jenž je zpřístupněn pouze ve výjimečných případech. Role průvodkyně na zámku se skvěle zhostila jejich dcera Lenka, která na tomto zámku provádí. Po prohlídce a společném focení se všichni přesunuli na prohlídku hasičské zbrojnice a na oběd, který v místním hostinci připravil hostinský p. Bláha. Poté jsme navštívili základní a mateřskou školu, kde už čekala ředitelka školy paní Jana Sedláčková, ta v této budově působí od roku 1991, tedy celých třicet let. Především se starostou panem Martinem Mitlöhnerem při prezentaci a prohlídce školy diskutovali na jednotlivá témata týkající se právě školství a fungování a chodu lužanských škol.

Ve zbylém odpoledním čase proběhla ještě návštěva fotbalového hřiště Sokol Lužany a prohlídka nově zrekonstruovaných kabin. Dále potom návštěva budovy obecního úřadu a knihovny, která se nachází v prostorách bývalé pošty, kde starostka vyzdvihovala místní knihovnu a další jiné zajímavosti. Nechybělo ani koupání v řece Úhlavě. Večerní program se uskutečnil v rekonstruované hasičské zbrojnici, která se k tomuto datu slavnostně otevřela. Probíhalo zde zajímavé promítání o rekonstrukci zbrojnice a předání slavnostní plakety při příležitosti prvního setkání lužanských hasičů. Slavnostní večer za poslechu živé hudby zpestřilo krátké vystoupení děvčat z ochotnického kroužku. V neděli ráno Lužanští připravili malé překvapení v podobě jízdy na bryčce - vagonetě - na Lužanskou horu, její vrchol zdobí ze dřeva vyřezané sochy čerta a Káči v nadživotní velikosti. Tato hora není jen tak obyčejný kopec, vztahuje se k němu pověst o čertovi a Káčce, která dokonce inspirovala k napsání stejnojmenné opery hudebního skladatele Antonína Dvořáka.

O ubytování lužanských hostů se postarala nejen rodina Petrželkova, ale především r. Vránkova.

Po návratu zpět se všichni shodli na tom, že víkendová akce také díky nádhernému počasí měla skvělou atmosféru, byla velmi povedená a všem se líbila. Společně se už teď těší na 17. září, kdy tentokrát přijedou z Plzeňského kraje do Lužan u Jičina.

Jan Pacák

SETKÁNÍ LUŽAŇÁKŮ VE FOTOGRAFIÍCH

VRAŤME ŽIVOT NA (Š)SKALKU...

Škalka – malý lesík za obcí, jehož podloží dalo vzniknout lomu kamene, ze kterého je postaveno nejedno ze starých stavení v obci a kámen z něj posloužil také jako podloží při budování cesty z Dlouhé Louky do Lužan.

Pro občany Dlouhé Louky byla Škalka vždy místem, který sloužil k odpočinku, kulturním zážitkům i ke sportování. V prostoru obklopeném vzrostlými stromy – hlavně borovicemi, duby a modřínami, vznikla již ve 20. letech 20. století přírodní divadelní scéna, za ní pak travnaté hřiště, na kterém se sice občas zakoplo o nějaký ten kořen stromu – a možná to byl i „bludný“ kořen, protože jsme pro všechny ty hry nestihli ani přijít včas domů a dostali pak rádně vyhubováno a někdy došlo i na pohrůžku, že jestli budeme chodit domů pozdě, odnese nás „krvavé koleno“. Tuto výtku zná jistě mnohý z pamětníků té doby. Doby, kdy nebyly žádné mobilní telefony, počítače ani jiné technické vymoženosti. Přesto se nikdy nikdo neztratil, nějaký ten šrám nebo modřiny nikdo neřešil a ani „krvavé koleno“ nikoho neodneslo. Jak se dětským očím zdála vysoká skála, a jak se každý cítil být hrdinou, když na Škalku zdolal vyšlápnout pěšinkou po skále, projít přes lomečky a vylézt na nějaký ze vzrostlých stromů. A v zimě ta klouzačka, když sánky letěly pěšinou mezi stromy skoro až dolů k rybníku.

Kolik generací si tady užilo dětství.....

Každé dítě ale jednou vyroste z dětských střevíčků. To pak byla Škalka svědkem prvních nesmělých lásek a randes vous. Kolik letních večerů jsme zde strávili u táborových ohňů, kolikrát jsme při kytáře přezpívali ručně psané zpěvníčky trampských písní.

A jaká to musela být slavnostní nálada, když první květnovou neděli přicházeli svátečně oblečení lidé – místní i z okolí a zaplnili hlediště přírodního divadla, kde Dlouholoučtí ochotníci každoročně o pouti hrávali divadlo. Poslední se hrálo v r. 1964 a nebyl to jenom tak ledajaký estrádní kus, ale slavný Lakomec od Moliéra.

Na východním úpatí lesíka byl přírodní rybníček a nad ním budova hasičské zbrojnice. V této budově byla místnost, která byla určena původně jako ubytovna pro poutníky a pro lidi bez majetku. Ale protože pro tyto účely využita nebyla, stala se z ní později klubovna Svazarmu a ještě později zde byla mandlovna prádla. Na zdi hasičské zbrojnice se dokonce promítalo kino a tak mnozí zde poprvé mohli zhlédnout tuto technickou vymoženost.

Budova sloužila místním hasičům do 80. let 20. stol., kdy byla vybudována nová modernější zbrojnice a požární nádrž. Dnes již rybníček dávno neexistuje je využíván jako pozemek a obojí i s budovou zbrojnice je v soukromém vlastnictví.

Dlouho však zde již takhle rušno není a jeviště i hřiště je nenávratně pryč – zarostlo křovím a náletovými dřevinami. Velké stromy začal pomalu ničit kůrvec. ... Ale našla se v obci hrstka mládeže, která snad vlivem toho, že slyšela od dětství vzpomínky pamětníků, snad i proto, že jim není osud tohoto místa lhostejný, vymyslela projekt, kterým se rozhodla vrátit „život na Škalku“. Jmenovitě se jedná o Lucii Klinerovou s přítelem Pavlem, který to umí se dřevem a s pilou, Aninu Hrabíkovou, Adélku Loudovou s přítelem Karlem, který rozumí lesu. K této skupince se postupně přidala další místní mládež a nakonec i dospělí nadšenci.

Do současné doby se již podařilo proklesat a vysekat cesty, vyklidit spoustu nepořádku, který se zde za léta nashromáždil, vysadit pár nových stromků, vyrobit krmelec pro lesní zvěř, dřevěná písmena a lavičku. Díky tomu, že tato písmena byla hlavní náplní oslavy letošního MDD, mohly se do projektu zapojit i nejmenší děti. Tímto však započatá práce ještě zdaleka nekončí a další úpravy prostoru jsou v plánu. Tak ať se zamýšlenému projektu dále daří a ať Škalka slouží k odpočinku a ke hram pro děti i pro další generace.

Jitka Hrabíková, kronikářka obce Dlouhá Louka

ZPRÁVA O ČINNOSTI SDH DLOUHÁ LOUKA

Asi by se slušelo uvést článek již tradičním povzdechem nad těžkostí doby a strastmi spojenými s koronavirovými časy. Nicméně by mi to připadlo z pozice člena hasičského sboru poněkud nevhodné. Jsem velmi rád, že náš sbor byl stále činný a podařilo se nejen udržet společného ducha obce, ale i udělat pár užitečných věcí ve vsi. Činnost sboru je dodnes poznamenána nečekaným odchodem našeho starosty, pana Luboše Šaška, na kterého stále vzpomínáme.

Vzhledem k tomu, že se loni nepodařilo kvůli souhrě více událostí vypustit a vyčistit požární nádrž na Dlouhé Louce, bylo toto na letošek naplánováno s velkou prioritou a s ohledem na velké znečištění a nepoužitelnost nádrže pro eventuální rekreační účely. Původní plán byl provést čištění ještě před Vánoci, ale vzhledem k vypuštěnému rybníku toto nebylo proveditelné. Proto jsme se 22. 11. 2020 rozhodli provést pouze základní údržbu okolí nádrže spojenou s čištěním komunikací a okolí skládky bioodpadu v obci. Při tomto jsme prověřili naši techniku a zjistili problémy, které je třeba akutně vyřešit. Svépomocí jsme provedli základní opravu čerpadla, zvláštní dík patří našemu členovi Radku Klinerovi, který celou akci koordinoval a uvedl čerpadlo do provozuschopného stavu. Nicméně, vzhledem ke stáří a nevyhovujícímu výkonu čerpadla, jsme nyní v jednání s obcí a ostatními sbory ohledně pořízení čerpadla novějšího a výkonnějšího.

Před koncem roku se nám podařilo získat 4 ks B-hadic od SDH Přeštice. Zejména bych chtěl poděkovat pánům Zdeňkovi Mrázovi a Martinu Felixovi za nezištnou a vítanou pomoc.

Rozhodli jsme se čištění nádrže udělat hned začátkem roku, jakmile to bude jenom trochu možné, i za cenu drobného prochladnutí – naše zocelené a odolné mužstvo se podobných výzev nezalekne. Hlavní podmínkou bylo napuštění rybníka, aby bylo odkud brát vodu. Toto jsme konzultovali se zástupcem rybářského spolku, panem Jaromírem Duchkem, který nám vyšel vstříc a díky jeho intervenci jsme mohli již 13. 03. 2021 provést akci. Té se zúčastnila většina sboru, navíc ještě rodinní členové a

příznivci – nečekaně se nás sešlo tolik, že práce probíhala velmi rychle a v přátelském duchu – rozdíl věku nejmladšího a nejstaršího z „brigádníků“ byl více než 50 let – toto nebylo překážkou tomu, aby spolu vytvořili „údernický tandem“ při odvozu spadaného kamení z nádrže. Díky následnému sněžení a oblevě se nádrž již po necelém týdnu stala použitelnou pro případný zdroj vody při požáru a po 2 týdnech byla zcela napuštěna. V rámci čištění se podařilo částečně obnovit odtok z nádrže, který byl ucpaný spadem ze stromů a voda přetékala přes obecní komunikaci. Kompletní vyčištění provedli profesionálové z firmy ČEVAK v červnu.

Další naplánovanou akcí se stala oprava střešní krytiny hasičské zbrojnice, obnova nátěrů na lavičkách kolem nádrže a celková údržba prostoru kolem klubovny SDH Dlouhá Louka. Do této akce se zapojila velká část celé vsi, zvláštní dík patří ženám, které se s vervou a pečlivostí sobě vlastní pustily do kompletní očisty vnitřku klubovny a pergoly.

Po domluvě s Obecním úřadem Lužany byly na pergole v dubnu 2021 během 2 brigádnických dnů provedeny úpravy, zlepšující použitelnost tohoto zařízení i během chladnějších a větrných dní. Byla nainstalována boční ochrana proti větru z polykarbonátové desky, očištění a dvojnásobné natření celé pergoly, výměna zborcené skruže ohniště, renovace laviček. Zde bych rád vyzdvihl pomoc truhlářského mistra z Dlouhé Louky, pana Petra Bláhy se synem, velmi šikovným učeďníkem, kteří se na celé akci aktivně podíleli jak technologicky, tak manuálně. Postarali se na vlastní náklady i o logistiku (dovoz materiálu), za což jim patří obrovský dík. Funkčnost provedených úprav na pergole byla následně podrobena náročným zkouškám za dohledu komitétu komisařů a komisařek, složeného ze stálých i občasných obyvatel Dlouhé Louky, členů a příznivců SDH. Tato dopadla na výbornou a bez výhrad, ohlasy na novou podobu jsou velmi pozitivní, z čehož máme velkou radost.

pokračování z minulé strany

Věříme, že svým činěním nejen zlepšujeme prostředí, ve kterém žijeme a ve kterém vyrůstají naše děti, ale také jdeme příkladem okolí. V tomto mě utvrzuje činnost dětí z Dlouhé Louky, jmenovitě Adriany Loudové, Martina Hodana, Evičky Polívkové a Barči Šimonovské, které se z vlastní iniciativy rozhodly provádět pravidelné čištění příkopů na cestě Lužany – Dlouhá Louka. První akce proběhla 29. 12. 2020, druhá pak 24. 4. 2021. Na jednu stranu je obdivuhodné, že se do toho pustily, na druhou je neuvěřitelné, kolik odpadu jsou „dvounohá čuňata“ schopná odhodit z auta do přírody. Plechovky, obaly od jídla z fast-foodu, cigarety, pneumatiky, umyvadlo a dokonce i injekční stříkačky (!!!). Z toho je mi smutno, nicméně dětem patří obdiv a dík asi od všech obyvatel, kterým jejich okolí není lhostejné.

A protože každý článek si zaslouží i sekci „obecní drbna“, bylo by hříchem toto vynechat: Koncem minulého roku sužoval obyvatele Dlouhé Louky hluk, rušení nočního klidu, olejové skvrny a nepořádek od uživatelů jedné z garáží v obci, která začala sloužit jako opravná autovraků. Obci se nesly četné stížnosti a všeobecná nespokojenost, ale přes veškerou snahu se nedařilo přimět výše zmíněné k nápravě klidných pořádků. Celé trápení skončilo až 19. 10. 2020 požárem jednoho z vozidel v garáži. U požáru zasahovali profesionální hasiči z Přeštice i výjezdová jednotka SDH Lužany za účasti krajského hasičského vyšetřovatele a Policie ČR. Následné vyšetřování přimělo uživatele objektu k opuštění obce.

Co říci závěrem – moc děkuji všem, kteří se účastní společných akcí a brigád, se kterými je spojeno trochu práce, ale hlavně hodně zábavy a legrace. Prostě – pořád se něco děje a doufáme, že se bude dít i nadále a brzy se potkáme při nějaké společné pracovní či nepracovní příležitosti.

Za SDH Dl. Louka – Robert Šimonovský

VESNICKÉ DEVATERO aneb dědina je životní styl.

1. Místní hospoda je otevřena tak dlouho, dokud neodejdou všichni návštěvníci.
2. Je jedno, jestli jsi na hlavní nebo ne. Traktor má vždycky přednost.
3. Pokud slyšíš křik, tak to jsou místní „fotbaloví experti a analytici“ na zápase místního týmu.
4. Pokud doma najdeš plnou láhev něčeho průhledného, na 99 % je to pálenka.
5. Nejoblíbenější linka – sobotní první ranní v 4:30, když se vracíš z akce.
6. Sousedé tradičně v 8:00 v sobotu sekají trávník, řežou dřevo nebo opravují auto.
7. Pokud otevřeš mrazák a je tam krabíčka od zmrzliny, na 90 % je v ní guláš z roku 2015.
8. Na nejen tradiční akce si nedáme dopustit – na hody, plesy a ostatní akce se vždycky sejdou všechny obce z okolí.
9. Možná nemáme všechno tak blízko, ale je tu klid, krásné prostředí a příroda okolo.

Lužanský občasník – informační občasník občanů Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory. Vychází v červenci a prosinci v nákladu 330 ks do každé domácnosti zdarma. Vydavatel: Obecní úřad Lužany, Lužany 25. Zapsán u MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 19413. Redakce: Obecní úřad Lužany, Lužany 25, 334 54, mail: luzany@obecni-urad.net. Odpovědná redaktorka: Věra Petrželková, tel. č. 725 041 195. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu zaslaných textů. V elektronické podobě na www.obec-luzany.cz. Typografie: NAVA.